

PISMO POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

Targi Edukacyjne

DOKTORAT HONORIS CAUSA

Prezentacje Przedwyborcze

DOKTORAT HONORIS CAUSA

dla prof. Piotra Perzyny

20 lutego 2008 roku w Centrum Wykładowym Politechniki Poznańskiej odbyła się uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa prof. Piotrowi Perzynie – wybitnemu specjalście w dziedzinie mechaniki ciała stałego, twórcy polskiej szkoły naukowej lepkoplastyczności. Biografia prof. Perzyny – strona 16.

spis treści

SENAT	4-5
PREZENTACJE PRZEDWYBORCZE	6-8
Z UCZELNI	8-10
WIEŚCI Z WYDZIAŁÓW	11-13
POŻEGNANIE	14-15
DOKTORAT HONORIS CAUSA	16-17
WYWIAD Z DZIEKANEM ANDRZEJEM OLSZANOWSKIM	18-19
OLIMPIADA INFORMATYCZNA	20-21
XII TARGI PRACY	22
AFEROWICZ (PRAWIE) MILIONEREM	22-23
CANTAMUS	24-25
KĄCIK KULTURALNY	25
NEWSLETTER	26-27
MEDIA O NAS	28-29
TARGI EDUKACYJNE	30

REDAKCJA

Iwona Kawiak – redaktor wydania
Jolanta Szajbe – redaktor naczelna
Wojciech Jasiecki – sekretarz redakcji

ADRES REDAKCJI

Politechnika Poznańska,
pl. Marii Skłodowskiej-Curie 5,
pok. 208A, 60-965 Poznań,
tel. 665 3610, faks 665 3699
glos.politechniki@put.poznan.pl

WYDAWCA

Politechnika Poznańska, pl. Marii
Skłodowskiej-Curie 5, 60-965 Poznań

DRUK

Drukarnia ARTPRINT, ul. Wielka 27/29,
61-775 Poznań
NAKŁAD: 1500 egz.

WSPÓŁPRACOWNICY

Wydział Architektury

dr inż. arch. Anna Januchta-Szostak

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

dr hab. inż. Janusz Wojtkowiak,
prof. nadzw.

Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania

dr Marek Maik
inż. Tomasz Nazdrowicz

Wydział Elektryczny

mgr inż. Jolanta Jurga

Wydział Fizyki Technicznej

dr Arkadiusz Ptak
mgr Lidia Kruszevska

Wydział Informatyki i Zarządzania

mgr inż. Katarzyna Małkowska
Magdalena Miklaszewska

Wydział Maszyn Roboczych i Transportu

mgr inż. Katarzyna Wojciechowska

Wydział Technologii Chemicznej

mgr Maciej Raciborski

Studium Języków Obcych

Urszula Mińska-Marciniak

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

mgr Wojciech Weiss

Centrum Praktyk i Karier

Maria Repczyńska

Radio AFERA

mgr Piotr Graczyk
mgr Bartłomiej Nowak

Uczelniane Centrum Kultury

mgr Marzenna Biegała-Howorska

Centrum Zarządzania

Siecią Komputerową

mgr inż. Tomasz Kokowski

Przedstawiciele samorządu i innych organizacji studenckich

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, redagowania otrzymanych materiałów i zmian tytułów. Teksty przyjmujemy wyłącznie w formie elektronicznej (dyskietka, e-mail).

Opinie zawarte w publikacjach są sprawą autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska redakcji GP i władz uczelni.

Senat

Posiedzenie Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej z dnia 23 stycznia 2008 roku

Rektor Adam Hamrol wręczył nominację na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres kolejnych pięciu lat dr. hab. inż. Eugeniuszowi Chimczakowi. Poinformował o otrzymaniu tytułu profesora nauk technicznych przez dr. hab. inż. Mariana Ostwalda z Instytutu Mechaniki Stosowanej. Prof. Leszek Pacholski poinformował, że dr hab. inż. Władysław Mantura z Instytutu Inżynierii Zarządzania otrzymał tytuł profesora nauk ekonomicznych.

Sprawy osobowe

Senat poparł wniosek o mianowanie prof. dr. hab. inż. Stanisława Legutko na stanowisko profesora zwyczajnego. Prof. dr hab. inż. Jan Żurek, Dziekan Wydziału Budowy Maszyn i Zarządzania, zaprezentował sylwetkę kandydata, przebieg jego pracy zawodowej oraz dorobek naukowy, dydaktyczny, organizatorski i w zakresie kształcenia kadry. Recenzentem dorobku był prof. dr. hab. inż. Tadeusz Markowski z Katedry Konstrukcji Maszyn Politechniki Rzeszowskiej.

Nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Krakowskiej prof. Józefowi Niziołowi

Profesor Czesław Cempel przedstawił opinię o osiągnięciach prof. Józefa Nizioła, w związku z inicjatywą nadania mu tytułu doktora honoris causa Politechniki Krakowskiej. Swoją opinię prof. Czesław Cempel zakończył następująco:

„Dzięki temu dorobkowi i swym zdolnościom organizacyjnym stworzył znaną w kraju i na świecie Szkołę Mechaniki Nieliniowej i tym samym Politechnika Krakowska uzyskała trwałe miejsce na mapie osiągnięć naukowych. Uznanie zdolności badawczych i organizacyjnych profesora Nizioła zaowocowało powołaniem go do wielu gremiów przedstawicielskich i decyzyjnych nauki oraz nadaniem Mu godności doktora honoris causa dwóch uniwersytetów”.

Senat poparł wniosek Senatu Akademickiego Politechniki Krakowskiej o nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Krakowskiej prof. Józefowi Niziołowi oraz przyjął recenzję w tej sprawie.

Uchwalenie ordynacji wyborczej

Prof. S. J. Kowalski, Przewodniczący Uczelnianej Komisji Wyborczej, omówił szczegółowo projekt ordynacji wyborczej, zwracając szczególną uwagę na: różnice wynikające z konieczności dostosowania się do wymogów Ustawy; zmiany w Statucie Politechniki Poznańskiej; zmiany w strukturze organizacyjnej Uczelni (powstanie nowego, dziewiątego wydziału); zmianę liczby elektorów do wyboru organów jednoosobowych Uczelni; zmianę składu wydziałowych komisji wyborczych (5 osób – po jednym przedstawicielu z każdej grupy); wymóg złożenia przez kandydatów do organów jednoosobowych oświadczenia lustracyjnego (przy składa-

niu zgody na kandydowanie); zmianę liczby przedstawicieli do Senatu; liczbę okręgów wyborczych; zmiany w kalendarzu czynności wyborczych. Senat zatwierdził ordynację wyborczą wraz z zaproponowanymi zmianami.

Sprawy bieżące

Rektor A. Hamrol poinformował, że Rektor Politechniki Lubelskiej zwrócił się do Senatu Politechniki Poznańskiej z prośbą o przygotowanie opinii i poparcie wniosku o nadanie tytułu doktora honoris causa tej uczelni prof. Ryszardowi Tadeusiewiczowi. Na recenzenta zaproponowano się prof. zw. dr. hab. inż. Jana Węglarza – na co Senat PP wyraził zgodę.

Dr hab. inż. A. Rakowska, prof. nadzwyczajny PP, Prorektor ds. nauki, przedstawiła wstępne wyniki 34 konkursu na projekty finansowane przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz informację dotyczącą zasad finansowania badań i parametryzacji (karta oceny jednostki naukowej).

Rektor PP przedstawił krótką informację na temat proponowanych zmian w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym. Przypominał także, że 28 marca br. upływa termin składania przez nauczycieli wypełnionych arkuszy oceny nauczycieli akademickich.

Red.

XV posiedzenie rozpoczęło się od uczczenia minutą ciszy zmarłego prof. Zdzisława Kachlickiego, emerytowanego pracownika naszej Uczelni, specjalisty w dziedzinie telekomunikacji, byłego Dyrektora Instytutu Elektroniki i Telekomunikacji.

Przechodząc do realizacji porządku obrad rektor prof. Adam Hamrol wręczył nominację na stanowisko profesora zwyczajnego prof. dr. hab. inż. Stanisławowi Legutce.

Następnie wręczył 17 stypendiów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego przyznanych studentom Politechniki Poznańskiej za osiągnięcia w nauce. Otrzymali je: Stanisław Bąk, Tomasz Buchert, Hanna Ćwiek, Piotr Domagalski, Monika Grzęda, Miłosz Kadziński, Miłosz Kmiecik, Sylwia Kopczyńska, Stanisław Kozłowski, Janusz Lembicz, Paweł Lichocki, Michał Maćkowiak, Wojciech Mroczkiewicz, Artur Stranz, Szymon Wąsik, Krzysztof Witkowski, Stanisław Woźniak. Minister przyznał również 2 stypendia dla studentów naszej Uczelni za wybitne osiągnięcia w sporcie. Otrzymali je Jakub Siast i Paulina Wardęga.

Sprawy osobowe

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie prof. dr. hab. inż. Ryszarda Nawrowskiego na stanowisko profesora zwyczajnego. Rektor zaprezentował sylwetkę Kandydata, przebieg Jego pracy zawodowej oraz dorobek naukowy, dydaktyczny, organizatorski i w zakresie kształcenia kadry. Recenzentem dorobku był prof. Stanisław Bolkowski z Politechniki Warszawskiej.

Opinia w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa Politechniki Lubelskiej prof. Ryszardowi Tadeusiewiczowi

Prof. zw. dr. hab. inż. Jan Węglarz przedstawił przygotowaną przez siebie opinię o osiągnięciach prof. Ryszarda Tadeusiewicza w związku z inicjatywą nadania Mu tytułu honoris causa Politechniki Lubelskiej. Swoją opinię prof. Jan Węglarz zakończył słowami: „[...] Przegląd osiągnięć prof. Ryszarda Tadeusiewicza jednoznacznie ukazuje Go jako wybitnego uczonego o wszechstronnych zainteresowaniach, takiegoż dydaktyka i wychowawcę kadr

Posiedzenie Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej z dnia 27 lutego 2008 roku

naukowych, a także organizatora nauki”. Senat PP przyjął recenzję i poparł wniosek Senatu Akademickiego Politechniki Lubelskiej o nadanie tytułu doktora honoris causa prof. Ryszardowi Tadeusiewiczowi.

Sprawozdanie z realizacji remontów w roku 2007

Rektor w krótkim wprowadzeniu wyjaśnił przyczyny, z powodu których Senat nie zatwierdza na tym samym posiedzeniu również planu remontów na rok bieżący. Następnie krótko omówił wydatki poniesione przez Uczelnię na finansowanie remontów i poprosił inż. Małgorzatę Piwińską – Dyrektora ds. Technicznych – o szczegółowe omówienie sprawozdania z realizacji remontów w ubiegłym roku. Dyrektor Małgorzata Piwińska przedstawiła szczegóły zrealizowanych remontów na przykładzie poszczególnych obiektów.

Informatyzacja Uczelni

Dr hab. inż. Zbyszko Królikowski, prof. nadzw. PP, Pełnomocnik rektora ds. informatyzacji uczelni, przedstawił koncepcję zintegrowanych systemów informatycznych Politechniki Poznańskiej. Scharakteryzował funkcjonujące obecnie systemy, m.in. „kadry” i „płace”, przedstawiając także koncepcję ich rozwoju. Następnie mgr inż. Tomasz Kokowski, kierownik Centrum Zarządzania Siecią Komputerową, przedstawił informacje o zmianach systemu poczty elektronicznej wdrażanych w Uczelni od listopada 2007 r. do lutego 2008 r. Poinformował także o przebiegu procesu decentralizacji publikacji materiałów w serwisach informacyjnych Uczelni oraz o modernizacji uczelnianej sieci komputerowej planowanej na 2008 rok. Senatorowie w dyskusji wyrazili swoje opinie na temat zaproponowanych rozwiązań.

Wykorzystanie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych

Dr inż. Jerzy Borowski, przewodniczący Uczelnianej Komisji Socjalnej, szczegółowo omówił wykorzystanie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, które zamknęło się kwotą ponad 10,5 mln zł. W ubiegłym roku z Funduszu wyasygnowano środki m. in. na: dokończenie remontu elewacji budynku Domu Pracy Twórczej i Wypoczynku w Kołobrzegu, udzielanie pożyczek mieszkaniowych, działalność na rzecz emerytów, imprezy sportowe i kulturalne.

Działalność Komisji Dyscyplinarnych dla Studentów

Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Waligóra, przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, przedstawił sprawozdanie z działalności Komisji. Zawarł w nim m.in. informacje o sposobach działania, osobach pracujących w Komisji, procedurach postępowania dyscyplinarnego, o najczęstszych przewinieniach i obowiązujących karach.

Sprawy bieżące

Dr hab. inż. Aleksandra Rakowska, prof. nadzw. PP, Prorektor ds. Nauki, poinformowała o sukcesie młodych informatyków z naszej Uczelni. Drużyna studentów InPUT zdobyła I miejsce podczas *Imagine Cup Innovation Akcelerator 2008* w Kalifornii. Ich projekt One Space okazał się najlepszym rozwiązaniem pod kątem biznesowym. Dr inż. Andrzej Wołyński, wiceprzewodniczący Uczelnianej Komisji Wyborczej, złożył relację z przebiegu czynności wyborczych.

Zamykając posiedzenie Rektor złożył Senatorom, a za ich pośrednictwem wszystkim pracownikom, najlepsze życzenia z okazji zbliżających się Świąt Wielkanocnych.

Przed nami wybory rektora.

Poniżej przedstawiamy prezentację przedwyborczą jedynego kandydata na tę funkcję – profesora Adama Hamrola.

Szanowni Państwo

Za mną trzy lata sprawowania zaszczytnej, ale jednocześnie jakże odpowiedzialnej funkcji rektora Politechniki Poznańskiej. Już za chwilę wybory na kolejną kadencję. Staję do nich deklarując swoją gotowość do zakończenia bądź kontynuowania spraw zainicjowanych w minionym okresie. Mam pełną świadomość, że w nadchodzących wyborach ocenicie Państwo czy jako rektor spełniłem Wasze oczekiwania oraz jaki jest bilans minionych trzech lat dla Uczelni i jej społeczności.

Krótkie podsumowanie kadencji 2005-2008

Moje zamiary jako kandydata na rektora w 2005 roku były podporządkowane misji, jaką spełnia uczelnia wyższa oraz wizji, jaką rozciąca przed członkami swojej społeczności. Przedstawiłem Państwu wówczas misję Politechniki Poznańskiej jako wyższej uczelni technicznej kształcącej wysokokwalifikowane kadry w szeroko rozumianej inżynierii, w ścisłym związku z badaniami naukowymi, rozwojem technologii i innowacji, we współpracy z gospodarką i społecznością. Podkreślałem, że akceptacja tej misji i jej konsekwentne urzeczywistnianie pozwala rozwijać wizję Politechniki jako czołowego w kraju uniwersytetu technicznego, z aspiracjami do bycia partnerem uczelni europejskich pod względem jakości kształcenia oraz poziomu badań naukowych.

W minionych trzech latach wspólnie podjęliśmy i przeprowadziliśmy na Uczelni wiele działań prowadzących do przybliżania się do tych celów.

W zakresie kształcenia: zostały uruchomione nowe kierunki studiów (w tym część z dużym potencjałem stania się studiami międzywydziałowymi); zwiększeniu uległ nabór na pierwszy rok studiów; wprowadzono system zapewnienia jakości kształcenia; zostały podjęte konkretne działania mające na celu uruchomienie studiów w języku angielskim.

W zakresie badań naukowych: prowadzona była szeroka akcja informacyjna o możliwościach korzystania ze środków unijnych i strukturalnych; została dokonana ocena naszych osiągnięć naukowych na tle dokonań innych pokrewnych uczelni; nastąpił wzrost aktywności w składaniu wniosków o dofinansowanie badań z różnych źródeł, powołany został do życia Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, a Uczelnia przystąpiła do wielu konsorcjów i podpisała umowy dla realizacji wspólnych celów naukowych.

W zakresie rozwoju kadry: określono jednoznacznie zasady prowadzonej na Uczelni polityki kadrowej.

W zakresie gospodarki finansowej: w regulaminie finansowym Uczelni przywrócono istniejące w latach 90-tych, sprawdzone zapisy i wprowadzono nowe, wyzwalające w jednostkach podstawowych motywację do pozyskiwania środków z zewnętrznych źródeł finansowania; prowadzona była konsekwentnie polityka przekazywania wypracowanych środków na finansowanie inwestycji wydziałowych; zostały opracowane jasne mechanizmy kontrolne – zwłaszcza samokontrolne – pozwalające na bieżąco optymalizować i równoważyć budżet jednostek oraz budżet całej Uczelni.

W zakresie rozwoju infrastruktury: pozyskano z MNiSW środki na kontynuowanie budowy kompleksu „Centrum Wykładowe – Biblioteka Techniczna”; dwa projekty Politechniki znalazły się na liście projektów kluczowych finansowanych z funduszy europejskich: a) projekt finansowany ze środków regionalnych na kwotę 50 mln euro na budowę Wielkopolskiego Centrum Technologii Informacyjnych (w jego skład wchodzi Biblioteka Techniczna) – projekt realizowany w Konsorcjum z Instytutem Chemii Bioorganicznej PAN oraz Poznańskim Centrum Superkomputerowo Sieciowym; b) projekt złożony w MNiSW na kwotę 12 mln euro na budowę Centrum Mechatroniki, Biomechaniki i Nanotechnologii.

Ponadto:

- pozyskano z MNiSW środki na modernizację budynku Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz zespołu hal laboratoryjnych przy ulicy Piotrowo. Z własnych środków Uczelni oraz wydziałów prowadzono remonty budynku z „zegarem” (Wydziały: Budowy Maszyn i Zarządzania, Maszyn Roboczych i Transportu oraz Technologii Chemicznej), budynku Wydziału Elektrycznego oraz budynku Wydziału Informatyki i Zarządzania przy ulicy Strzeleckiej;
- uzyskano od miasta – na zasadzie wieloletniej dzierżawy – bu-

dynek przy ulicy Nieszawskiej, pozwalający poprawić sytuację lokalową Wydziału Architektury,

- sporządzono i uchwalono miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Kampusu Politechniki Poznańskiej w paśmie Warta”, obejmujący tereny przylegające do rzeki Warty i Cybiny. Dzięki czemu uczelnia zyskała nowe możliwości rozwojowe.

W zakresie działań na rzecz środowiska: wytworzona została w Poznaniu i w Wielkopolsce pozytywna atmosfera wokół Politechniki, będąca wynikiem działań Uczelni na rzecz miasta i regionu. Przykłady takich działań to: zorganizowanie na terenie Poligrodu Nocy Naukowców, prowadzenie Międzyuczelnianego Centrum Personalizacji Legitymacji Studenckich działającego na rzecz całego poznańskiego środowiska akademickiego, akcja promocyjna w szkołach średnich (w tym wspieranie nauczania matematyki), inwestycje na Kampusie Piotrowo wpisujące się w uiększanie krajobrazu miasta, sukcesy sportowców (w tym występy w I lidze koszykarskiej zespołu pod nazwą Politechniki Poznańskiej), a także – jak od wielu lat – aktywność naszych zespołów artystycznych oraz radia Afera.

Wyzwania i zamierzenia

Szkolnictwo wyższe w Polsce, w Europie i na świecie uległo w ostatnich kilkunastu latach dramatycznym zmianom. W różnorodnych gremiach zajmujących się szkolnictwem wyższym stawiane i dyskutowane są pytania dotyczące jego roli we współczesnym społeczeństwie, sposobów jego finansowania oraz prowadzonych przez nie form kształcenia. Musimy sobie odpowiedzieć na pytania:

- w jakim stopniu uczelnie uniwersyteckie (także techniczne) powinny kształcić na konkretne potrzeby rynku, a w jakim kierując się uniwersalizmem kształcenia i ogólnym rozwojem studenta?
- czy wprowadzanie na uniwersytety elementów komercjalizacji (opłaty za studia) oraz konkurencji (wszechobecne rankingi, uczelnie niepubliczne) działa na ich korzyść, wpływając na ich doskonalenie, czy raczej oznacza rezygnowanie z unikatowej roli, jaką zawsze pełniły w społeczeństwie, stanowiąc bastiony niezależnego myślenia?
- czy, a właściwie jak szybko, tradycyjne formy kształcenia, ze studentami wysłuchującymi na żywo wykładów (z niepowtarzalną atmosferą, jaką stwarza bezpośredni kontakt z nauczycielem), będą zastępowane np. kształceniem na odległość?
- czy odległa jest chwila, gdy działać będą tzw. metauniwersytety, a studenci bez ograniczeń będą wybierali miejsce studiowania, oraz źródła, z których będą korzystać, profesorów, z którymi będą dyskutować?

Z informacji napływających z MNiSW oraz z doniesień prasowych można wywnioskować, że również polskie szkolnictwo wyższe stoi przed dramatycznymi zmianami, nie sięgającymi może tak daleko jak w postawionych pytaniach, ale równie istotnymi. Te, które nas szczególnie dotyczą są związane ze sposobem finansowania uczelni wyższych. Nie wiadomo jeszcze dokładnie w jakim kierunku będą zmierzać zmiany, ale pewne jest, że na szczególnie wysokie dofinansowanie mogą liczyć w przyszłości uczelnie prowadzące badania naukowe na wysokim poziomie.

Znalezienie się wśród uczelni „topowych” (nazywanych coraz częściej „flagowymi”) musi być jednym z priorytetów kierownictwa Uczelni na nadchodzącą kadencję. W żadnym wypadku jednak dążenie do osiągnięcia tego celu nie może negatywnie wpłynąć na poziom procesu dydaktycznego. Działania w obszarach nauki i dydaktyki muszą się wzajemnie uzupełniać i wzmacniać.

Uważam, że harmonijny rozwój Uczelni możliwy jest pod warunkiem zrównoważonego uczestniczenia w nim całej społeczności akademickiej. Może być osiągnięty, jeśli uświadomiona zostanie konieczność nieustannego zawierania kompromisu pomiędzy długofalowym rozwojem Uczelni oraz rozwojem jednostek organizacyjnych a bieżącymi oczekiwaniami i potrzebami pracowników, doktorantów oraz studentów. Trudno uzyskać taki kompromis bez przestrzegania kilku podstawowych zasad i wartości, które formułują podobnie jak przed trzema laty.

Uczelnia jako Alma Mater – szacunek dla Uczelni: co najlepsze dajemy Politechnice, z innymi dzielimy się naszą wiedzą, umiejętnościami, realizując w ten sposób naszą misję:

- partnerstwo i zaufanie: decyzje, szczególnie te trudne, dotyczące całej społeczności Uczelni są wypracowywane w dyskusji, zależnie od potrzeb w komisjach lub podczas spotkań otwartych,
- pragmatyzm: zachowujemy lub wprowadzamy to, co nie jest sprzeczne z prawem, regulaminami, dobrymi zwyczajami, a sprzyja Uczelni, jej pracownikom, doktorantom i studentom,
- empatia i poczucie bezpieczeństwa: zrozumienie, że nawet najbardziej słuszne zmiany mogą być dla niektórych dotkliwe i dlatego – jeśli nie są wymuszane bezwzględną koniecznością – są wprowadzane stopniowo, z odpowiednim okresem przejściowym, dając wszystkim, których dotyczą, szansę przystosowania się do nich,
- wspólny interes: postrzeganie Uczelni nie jako federacji wydziałów, ale jako systemu, w którym wszyscy są sobie nawzajem potrzebni,
- doskonalenie: uznanie, że popełnianie błędów jest rzeczą ludzką, ale jednocześnie ich dostrzeganie i zrozumienie jest szansą na sprawniejsze i skuteczniejsze działanie w przyszłości.

Jakie konkretne działania widzę w nadchodzących latach jako ważne dla rozwoju naszej Uczelni, jej jednostek, a także każdego z nas z osobna? Jest ich wiele, wymieniam tylko te kluczowe: prowadzenie kilku specjalności (kierunków) w pełnym zakresie w języku angielskim, pozwalające postrzegać Politechnikę Poznańską jako uczelnią otwartą o znaczeniu międzynarodowym i zwiększające szanse konkurowania z innymi uczelniami w pozyskiwaniu na studia kandydatów z zagranicy;

- aktywizacja studiów podyplomowych i silniejsze włączenie się w program kształcenia „trzeciego wieku”;
- rozwój silnych zespołów naukowych liczących się nie tylko w kraju, ale także poza granicami Polski;
- stworzenie warunków motywujących pracowników do pozyskiwania środków pozabudżetowych, w szczególności z funduszy

europejskich – utworzenie profesjonalnej komórki wspierającej zespoły przygotowujące wnioski i prowadzące projekty;

- przebudowa systemu informatycznego Uczelni, w tym integracja systemów zarządzania: kadrami, kształceniem, płacami, badaniami, inwestycjami, finansami;

- odnowa infrastruktury kampusów – tworzenie atmosfery motywującej studentów, doktorantów i pracowników do nauki, pracy i współdziałania z całą społecznością akademicką;

- realizacja i ukończenie do 2010 roku Biblioteki Technicznej oraz zapewnienie studentom, doktorantom i pracownikom jak najpełniejszego dostępu zarówno do tradycyjnych zasobów bibliotecznych (książki i czasopisma), jak i elektronicznych;

- realizacja i ukończenie do 2011 roku Centrum Mechatroniki, Biomechaniki i Nanotechnologii;

- realizacja i ukończenie do 2012 roku Wielkopolskiego Centrum Zaawansowanych Technologii Informatycznych i umocnienie wiodącej roli Politechniki Poznańskiej w naukach informatycznych oraz zastosowaniach informatyki;

- podjęcie starań o uzyskanie środków na wybudowanie Centrum Sportu Politechniki Poznańskiej na terenach przylegających do Warty i Cybiny;

- prowadzenie, zwłaszcza poprzez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, działań pozwalających poprawić sytuację finansową szkolnictwa wyższego, w tym także zrewaloryzować płace pracowników Uczelni.

Sylwetka

Urodzony w 1952 roku w Wolsztynie. W latach 1967–1971 Liceum Ogólnokształcące w Wolsztynie. 1971–1976 studia na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów Politechniki Poznańskiej, a od czwartego roku studia indywidualne na Wydziale Budowy Maszyn. Od 1976 praca na Politechnice Poznańskiej, w roku 1982 doktorat, w 1990 habilitacja, a w 1999 tytuł naukowy. Żonaty od 1975 roku – troje dzieci.

Publikacje: ponad 150 pozycji, w tym 1 monografia, 2 książki, 2 podręczniki, 3 skrypty, ponad 20 artykułów naukowych w czasopismach zagranicznych z zakresu diagnostyki i nadzorowania procesów wytwarzania oraz inżynierii jakości. Promotor 7 prac doktorskich i opiekun naukowy 5 doktorantów; zapraszany z wykładami do uczelni w całym kraju oraz przez liczne przedsiębiorstwa do konsultowania zagadnień związanych z inżynierią jakości; kierowanie 7 projektami badawczymi KBN i MNiSW oraz współkierowanie dwoma projektami międzynarodowymi.

W latach 1988–1989 stypendium naukowe Alexandra von Humboldta na Uniwersytecie w Hanowerze. Od roku 1993 do 1999 funkcja prodziekana, a w latach 1999 – 2005 dziekana na Wydziale Budowy Maszyn i Zarządzania. Przewodniczący Senackiej Komisji ds. Kształcenia w latach 1999–2002. Od roku 2002 kierownik Zakładu Zarządzania i Inżynierii Jakości, a od 2008 Zakładu Zarządzania Produkcją. Kierownik studium podyplomowego „Zarządzanie jakością” (11 edycji, ponad 500 absolwentów). Członek: Sekcji „Metrologia w Inżynierii Jakości i Diagnostyce” Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej PAN, Komisji Budowy Maszyn oraz Komisji Nauk Towaroznawczych i Nauk o Jakości Oddziału PAN w Poznaniu.

Nasz student Mistrzem Europy

Błażej Stateczyński, student II roku elektrotechniki na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej zdobył złoty medal na Mistrzostwach Europy w brazylijskim JuJitsu w kategorii seniorzy (waga do 88,3 kg).

Pół miliona dolarów dla studentów Politechniki Poznańskiej

Po raz kolejny gratulujemy drużynie, której mentorem jest dr inż. Mikołaj Sobczak i tylko żałujemy, że dolary są wirtualne!

Drużyna studentów Politechniki InPUT w składzie: Michał Tartanus, Marek Wronowski, Szymon Wybrański i Michał Zygmunt zdobyła I miejsce podczas *ImagineCup Innovation Accelerator 2008* w Palo Alto w Stanach Zjednoczonych. Ich projekt OneSpace okazał się najlepszym rozwiązaniem pod kątem biznesowym. Studenci po konkursie wysłuchali przemówienia Billa Gatesa na Uniwersytecie Stanforda.

Na *Innovation Accelerator* zostały zaproszone najlepsze drużyny z finałów *ImagineCup 2007*: Korea, Tajlandia, Jamajka, Irlandia, Meksyk i Polska. Podczas dwutygodniowych szkoleń drużyny przygotowywały biznes plany do swoich projektów oraz uczyły się prezentacji projektu pod kątem biznesowym. Za wykonywane aktywności zdobywało się wirtualne dolary, które były odpowiednikiem punktów. Po finałowej prezentacji Polska wyprzedziła pozostałe drużyny o prawie pół miliona dolarów.

PRESTIŻOWE NAGRODY DLA JACKA ŻAKA

Pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Maszyn Roboczych i Pojazdów Samochodowych PP dr hab. inż. Jacek Żak uzyskał w 2007 roku dwie prestiżowe nagrody za swoją rozprawę habilitacyjną: nagrodę Wydziału IV Polskiej Akademii Nauk oraz nagrodę Ministra Infrastruktury w dziedzinie „Transport”.

14 grudnia 2007 roku odbyła się w Pałacu Kultury w Warszawie uroczystość wręczenia dorocznych nagród naukowych Wydziału IV Polskiej Akademii Nauk. W uroczystości wziął udział Prezes Polskiej Akademii Nauk – prof. Michał Kleiber, Przewodniczący Wydziału IV Nauk Technicznych PAN – prof. Władysław Włosiński, członkowie PAN, rektorzy polskich uczelni, dyrektorzy instytutów badawczych, przedstawiciele sponsora – firmy Siemens, prasy oraz zaproszeni goście.

Jak co roku przyznano 6 nagród naukowych (w tym roku wyjątkowo 7, gdyż dwie równorzędne nagrody przyznano w dziedzinie mechaniki) za wybitne osiągnięcia badawcze. Wśród nagrodzonych znaleźli się:

1. Dr hab. Jerzy Pamin z Politechniki Krakowskiej za pracę w dziedzinie mechanika teoretyczna pt.: „Modele gradientowe i ich analiza numeryczna”.

2. Dr hab. inż. Stanisław Stupkiewicz z IPPT PAN za pracę w dziedzinie mechanika materiałów pt.: „Mikromechanika warstw kontaktowych i międzyfazowych”.

3. Dr hab. inż. Robert Sekret z Politechniki Częstochowskiej za pracę w dziedzinie budowa i eksploatacja maszyn pt.: „Warunki

ciepno-przepływowe i emisje zanieczyszczeń w kottach z cyrkulacyjną warstwą fluidalną dużej mocy”.

4. Dr hab. inż. Wioleta Podgórska z Politechniki Warszawskiej za pracę w dziedzinie inżynieria chemiczna pt.: „Rozpad i koalescencja kropeł w intermitentnym polu burzliwym”.

5. Dr hab. Dorota G. Pijanowska z IBIB PAN za pracę w dziedzinie inżynieria biomedyczna pt.: „Wybrane problemy miniaturowych układów do analiz biochemicznych”.

6. Dr hab. inż. Tadeusz Łagoda z Politechniki Opolskiej za pracę w dziedzinie budowa i eksploatacja maszyn pt.: „Trwałość zmęczeniowa wybranych złączy spawanych – Wieloosiowe zmęczenie losowe elementów maszyn i konstrukcji” i przedstawione artykuły.

7. Dr hab. inż. Jacek Żak z Politechniki Poznańskiej za pracę w dziedzinie transport, pt.: „Wielokryterialne wspomaganie decyzji w transporcie drogowym” wraz z zestawem towarzyszących publikacji zagranicznych.

Nas cieszy najbardziej ostatnia z wymienionych nagród, przyznana pracownikowi Politechniki Poznańskiej za Jego pracę habilitacyjną.

Kandydaci do nagrody zgłaszani byli przez członków PAN i/lub członków Komitetów PAN. Dr hab. inż. Jacek Żak uzyskał dwie nominacje od Prof. Andrzeja Rudnickiego z Politechniki Krakowskiej oraz od Prof. Jerzego Merkisa z Politechniki Poznańskiej. Wszystkie wnioski w liczbie około 70 zostały poddane recenzjom oraz wszechstronnej ocenie przez członków Jury. Ostatecznie

Uroczystość wręczenia nagrody Ministra Infrastruktury – Politechnika Śląska

Okazuje się, że i w życiu codziennym, i w działalności politycznej i w nauce coraz trudniej jest znaleźć problemy o charakterze jednokryterialnym. Przypuszczam, że również przy wyborze tegorocznych laureatów nagród PAN ocena wielokryterialna musiała być zastosowana.

Podobnie jest w transporcie i logistyce. Poszukując rozwiązań dla konkretnych zagadnień często dostrzegamy korzyści uzyskiwane na jednym kryterium i straty ponoszone na innym. Zauważamy przy tym interesy różnych podmiotów zainteresowanych określonymi rozwiązaniami transportowymi. Na przykład przy budowie autostrady konieczne jest uwzględnienie sprzecznych interesów: inwestora, który ogranicza koszty budowy i pragnie uzyskać doskonałą infrastrukturę drogową, generalnego wykonawcy, który chce osiągnąć przyzwoity zysk, przyszłych użytkowników pragnących uzyskać dostęp do doskonałej i najchętniej bezpłatnej drogi, ekologów protestujących przeciwko autostradzie przebiegającej przez parki narodowe lub krajobrazowe (vide Rospuda), czy wreszcie rolników sprzeciwiających się oddaniu swojej miedzy bez odpowiedniej rekompensaty. Z podobnymi dylematami mamy do czynienia wówczas, gdy chodzi o wymianę taboru, ustalenie tras przewozowych, a szerzej zaprojektowanie systemu dystrybucji towarów czy też określenie harmonogramów pracy w transporcie.

Zastosowanie tej metodyki wymaga:

- rozpoznania problemu decyzyjnego i stworzenia jego matematycznego opisu;
- wyboru / opracowania algorytmów pozwalających na rozwiązanie zdefiniowanych problemów decyzyjnych;
- określenia preferencji decydenta;
- przeprowadzenia eksperymentów obliczeniowych, prowadzących do uzyskania rozwiązań kompromisowych.

Takie właśnie były główne etapy mojej pracy badawczej. Żywię nadzieję, że praktyczne stosowanie metodyki WWD przyniosłoby Polsce szybszy rozwój infrastruktury drogowej, lepsze funkcjonowanie systemów dystrybucji towarów, sprawniejsze działanie komunikacji miejskiej, poprawę bezpieczeństwa ruchu, udoskonalenie planowania przestrzennego. Metody WWD mogłyby wspomóc organizację EURO 2012, a w szczególności wybór lokalizacji nowych stadionów piłkarskich”.

Po swoich wystąpieniach Nagrodzeni odebrali należne gratulacje i uczestniczyli w sesji zdjęciowej. Następnie wzięli udział w uroczystym przyjęciu. Dr hab. inż. Jacek Żak został zaproszony przez Prof. Włosińskiego do wygłoszenia referatu na sesji tematycznej PAN poświęconej Transportowi i Infrastrukturze Transportowej, która odbyła się w siedzibie PAN w Warszawie w obecności Ministra Infrastruktury w lutym 2008 roku.

W tym samym dniu tj. 14 grudnia ubiegłego roku w Politechnice Śląskiej w Katowicach odbyła się V Międzynarodowa Konferencja Naukowa TRANSMEC pt.: „Polski Transport 2007 roku”. Podczas tej konferencji zostały wręczone nagrody Ministra Infrastruktury, Cezarego Grabarczyka, dla najlepszej pracy habilitacyjnej, doktorskiej, magisterskiej oraz inżynierskiej z dziedziny Transport w roku akademickim 2006/2007. Nagrodę za najlepszą pracę habilitacyjną otrzymał dr hab. inż. Jacek Żak, a odebrał ją dr inż. Andrzej Wołyński – zastępca dyrektora Instytutu Maszyn Roboczych i Pojazdów Samochodowych. Wśród wyróżnionych znaleźli się między innymi:

1. Dr hab. Wojciech Downar z Uniwersytetu Szczecińskiego, wyróżnione za pracę habilitacyjną: „System transportowy. Kształtowanie wartości dla interesariusza”.

2. Dr Witold Andrzejczak z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza, nagrodzony za pracę doktorską: „Ruch na sieci dróg krajowych regionu wielkopolskiego a koncepcja zrównoważonego rozwoju”.

3. Dr inż. Krzysztof Gasz z Politechniki Wrocławskiej, wyróżniony za pracę doktorską: „Modelowanie ruchu w sieci ulic w warunkach ograniczonej przepustowości skrzyżowań”.

4. Dr inż. Jarosław Seńko z Politechniki Warszawskiej, wyróżniony

za pracę doktorską: „Metodyka badań obciążeń pociągu towarowego wyposażonego w zderzaki z dodatkowym segmentem rozpraszającym energię”.

Nagrodę Ministra Infrastruktury w dziedzinie „Transport” w kategorii „Najlepsza praca doktorska” otrzymali już wcześniej dwaj członkowie zespołu naukowego dr. hab. inż. Jacka Żaka:

- w roku 2003 dr inż. Piotr Sawicki za pracę pt.: „Metoda oceny jakości systemu transportowego z wykorzystaniem teorii zbiorów przybliżonych”,

- w roku 2004 dr inż. Adam Redmer za pracę pt.: „Wspomaganie decyzji w zakresie strategicznego zarządzania taborom w przedsiębiorstwach samochodowego transportu towarowego”.

Zarządzanie projektami inwestycyjnymi – zwiastun

Na Politechnice Poznańskiej trwają końcowe prace nad przygotowaniem projektu inwestycyjnego związane z budową świetlicy Ogrodu Jordanowskiego nr 2 (realizowane w trybie wolontariatu). W następnym numerze przedstawiony zostanie obszerny raport z ostatniego roku prac realizowanych obecnie pod kierunkiem Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska przy współpracy z przedstawicielami Wydziału Architektury i Wydziału Elektrycznego. W marcu odbędzie się przekazanie inwestorowi dokumen-

tacji projektowej, natomiast latem planowane jest rozpoczęcie robót budowlanych. Wyniki realizacji zostaną przedstawione na tegorocznej konferencji „Zarządzanie projektami inwestycyjnymi” planowanej na listopad w Poznaniu przez Stowarzyszenie Project Management Polska.

opr. dr inż. Tomasz Wiatr
koordynator projektu

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

NAGRODY DLA NAJLEPSZYCH

30 stycznia 2008 roku przedstawiciele Przedsiębiorstwa STEEL-BUILDING z Poznania oraz Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Poznańskiej podpisali list intencyjny dotyczący utworzenia FUNDUSZU NAGRÓD pozwalającego wyróżnić studentów kończących studia, uzyskujących wybitne wyniki w nauce oraz autorów najlepszych obronionych pracy dyplomowych.

Fundusz nagród w kwocie 15 000 zł tworzy firma STEEL-BUILDING. Nagrody wręczone zostaną podczas Absolutorium Wydziału w czerwcu 2008 roku.

List podpisali:

- ze strony STEEL-BUILDING – prezes mgr Maciej Grzempowski,
- ze strony Wydziału – dziekan prof. dr hab. inż. Józef Jasiczak.

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

Rozstrzygnięcie konkursu na urnę wyborczą na Wydziale Architektury PP

Konkurs na projekt urny wyborczej zorganizowany przez Katedrę Rysunku, Malarstwa, Rzeźby i Sztuk Wizualnych pod kierunkiem prof. Włodzimierza Włoszkiewicza zaowocował wystawą na Wydziale Architektury PP, na której zaprezentowano kilkadziesiąt prac rzeźbiarskich w formie modeli-prototypów w skali 1:1. Głównym organizatorem i kuratorem wystawy była mgr sztuki Klaudia Grygorowicz-Kosakowska.

Komisja konkursowa obradująca w dniu 18 grudnia 2007 roku w składzie:

- Dziekan WA prof. dr hab. inż. arch. Wojciech Bonenberg
- Prodziekan WA dr inż. arch. Hanna Michalak
- prof. dr hab. inż. arch. Teresa Bardzińska-Bonenberg
- prof. Włodzimierz Włoszkiewicz
- prof. Lech Frąckowiak
- dr inż. arch. Katarzyna Słuchocka
- dr inż. arch. Jerzy Suchanek
- dr inż. arch. Anna Januchta-Szostak
- mgr sztuki Magdalena Gyurkovich
- mgr sztuki Klaudia Grygorowicz-Kosakowska

postanowiła przyznać 2 nagrody:
I miejsce dla pracy Mikołaja Gawędy,
II miejsce dla pracy Szymona Zwoniarkiewicza.

Wyróżnienia otrzymali: Mikołaj Ścibisz, Anna Śmiałowska, Michał Ptasik, Daniel Jarota i Małgorzata Ceglarek.

Zwycięski projekt Mikołaja Gawędy został wyróżniony za połączenie w pięknej rzeźbiarskiej formie wysokich walorów estetycznych i użytkowych. Lekka i funkcjonalna urna Szymona Zwoniarkiewicza przeszła z powodzeniem sprawdzian użytkowy już w trakcie obrad. Zbierano do niej bowiem głosy członków komisji konkursowej.

Wybór był bardzo trudny, bowiem wszystkie prace cechował twórczy rozmach, oryginalność pomysłów i wycucie przestrzeni. Design formy użytkowej musi jednak w pięknej formie zawierać odpowiedź na zapotrzebowanie funkcjonalne i tu, niestety, nie wszystkie prace sprostaly wymaganiom. Niekiedy nazbyt rozbudowana forma tak dalece zdominowała projekt, że trudno było nawet domyślić się jego funkcji. Szlachetny umiar – to cecha, do której się dojrzeva. Nagrodzone prace są dowodem, że wielu naszych młodych adeptów projektowania wchodzi na drogę dojrzałego designu.

Tekst: Anna Januchta-Szostak
Fot.: Jerzy Suchanek

Współpraca ze Słowacją nadal się rozwija!

Zakład Urbanistyki i Planowania Przestrzennego Wydziału Architektury kontynuuje owocną współpracę z Zakładem Urbanistyki Uniwersytetu Technicznego w Bratysławie-Ustav Urbanizmu Fakulta Architektury Slovenskiej Technickej Univerzity. Współpraca ta rozpoczęła się podczas Międzynarodowych Warsztatów Urbanistycznych Charrette we wrześniu ubiegłego roku, które organizował Wydział Architektury w kooperacji z Urzędem Miasta Poznania.

Nadal pozostajemy w kontakcie z kadrą dydaktyczno-naukową Uniwersytetu Bratysławskiego. Profesor Doc. Ing. Arch. Ernest Nagy PhD był członkiem Komisji Egzaminacyjnej podczas dwóch egzaminów dyplomowych na naszym Wydziale, a kierownik Zakładu Urbanistyki i Planowania Przestrzennego WAPP – dr hab. inż. arch. Ewa Cichy-Pazder, prof. nadzw. została poproszona o recenzowanie rozprawy habilitacyjnej Ing. Arch. Lubicy Nagyovej ArtD. Obrona pracy, w której uczestniczyła pani profesor, odbyła się w Bratysławie 10 grudnia 2007. Pozostałymi członkami Komisji Habilitacyjnej, której przewodniczył prof. Ing. Stefan Schneider, CSc., byli profesorowie z różnych uczelni słowackich: TU Zvolen, VSVU Bratislava, FF UKF Nitra, FU TU Kosice. Aby podtrzymywać naszą polsko-słowacką współpracę także wśród mło-

dych pracowników obu wydziałów, na obronę został zaproszony i w wizycie towarzyszył pani profesor jeden z asystentów naukowo-dydaktycznych ZuiPP – mgr inż. arch. Bartosz Kaźmierczak.

Pracownicy ZuiPP byli także uczestnikami bardzo interesującej konferencji, organizowanej przez Ustav Urbanizmu Fakulta Architektury Slovenskiej Technickej Univerzity, pod tytułem Multilayered downtown-regulations, concepts, inspirations - Pozvánka Viacvrstvové Jadro Mesta, z której pod koniec ubiegłego roku ukazała się publikacja pt. *Viacvrstvové jadro mesta. Zborník prednasok z vedeckej konferencie s medzinarodnou ucastou*, zawierająca artykuły naszych pracowników: *Architectural methods of the valorisation system of the downtown space* (autor: dr hab. inż. arch. E. Cichy-Pazder prof. nadzw.) oraz *The downtown culture space as a particular kind of the public space* (autorzy: mgr inż. arch. Dominika Pazder, mgr inż. arch. Bartosz Kaźmierczak).

mgr inż. arch. Dominika Pazder
mgr inż. arch. Bartosz Kaźmierczak

Fot. 1: Członkowie Komisji Habilitacyjnej podczas obrony
Fot. 2: Ing. Arch. Lubica Nagyova ArtD

Wspomnienie o śp. Profesorze Januszu Sawickim

W dniu 25 listopada zmarł prof. dr hab. inż. Janusz Sawicki, emerytowany profesor zwyczajny na Wydziale Elektroniki i Telekomunikacji Politechniki Poznańskiej.

Odejdzie śp. Profesora Janusza Sawickiego, zarówno wybitnego uczonego, jak i wymagającego, ale przyjaznego studentom dydaktyka, otwartego i chętnie dzielącego się swoją rozległą wiedzą kolegi stanowi niepowetowaną stratę dla naszej społeczności akademickiej – społeczności pracowników i studentów Politechniki Poznańskiej. Profesor Janusz Sawicki miał głęboką świadomość misji nauczyciela akademickiego i konsekwentnie tę misję wypełniał.

Profesor Janusz Sawicki urodził się 25 maja 1936 r. w Poznaniu. W roku 1949 ukończył Szkołę Ogólnokształcącą stopnia podstawowego nr 37 w Poznaniu. Również w Poznaniu, w roku 1953, ukończył z wyróżnieniem Szkołę Ogólnokształcącą stopnia licealnego nr 3. Studia wyższe odbył w latach 1953-1958 na Wydziale Elektrycznym najpierw Szkoły Inżynierskiej, a następnie Politechniki Poznańskiej i uzyskał w grudniu 1958 stopień magistra inżyniera elektryka, specjalizując się w zakresie elektroautomatyki przemysłowej.

Cale swoje życie zawodowe Profesor związał z Poznaniem i z Politechniką Poznańską, gdzie na Wydziale Elektrycznym w Katedrze Podstaw Elektrotechniki w październiku 1958 roku podjął pracę.

W kwietniu 1964 Profesor Janusz Sawicki przeszedł do pracy w Zakładzie Podstaw Automatyki i Elektrotechniki Przemysłowej. Stopień naukowy doktora nauk technicznych nadała Mu we wrześniu 1965 roku Rada Wydziału Politechniki Śląskiej za rozprawę pt.: „Analiza przebiegów temperatury w kondensatorze energetycznym”. Po doktoracie Janusz Sawicki działa m.in. w Poznańskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk jako sekretarz Komisji Automatyki Wydziału Nauk Technicznych, wykazując się, według opinii ówczesnego kierownictwa PTPN, inicjatywą, zapałem i rzetelną pracą, poprzez które wniósł poważny wkład w rozwój naukowy, wydawniczy i organizacyjny Komisji. Po zmianach organizacyjnych w Politechnice Poznańskiej na początku lat 70-tych ubiegłego wieku Janusz Sawicki pracował w Instytucie Automatyki, nadal na Wydziale Elektrycznym. Kolokwium habilitacyjne Janusz Sawicki odbył w styczniu 1974 r. na Politechnice Warszawskiej, prezentując rozprawę pt.: „Zastosowanie funkcji Haara w analizie procesów wolnozmiennych” Radzie Wydziału Elektrycznego, która nadała Mu stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie automatyki. W październiku tego roku Janusz Sawicki został powołany na stanowisko docenta w Politechnice Poznańskiej. W Instytucie Automatyki w latach 1977-80 był kierownikiem Pracowni Teorii Sterowania.

W październiku 1983 r. przeszedł do pracy w Instytucie Elektroniki Wydziału Elektrycznego, który w roku 1985 zmienił swoją nazwę na Instytut Elektroniki i Telekomunikacji. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk technicznych nadała Mu Rada Państwa

w czerwcu 1988 r. Z dniem 1 lipca 1988 r. Minister Edukacji Narodowej mianował Go na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Poznańskiej. Stanowisko profesora zwyczajnego w PP objął, mianowany przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, w styczniu 1995 r. W latach 1987-96 Profesor Janusz Sawicki pełnił w Instytucie Elektroniki i Telekomunikacji funkcję zastępcy dyrektora Instytutu. W IEiT PP Profesor Sawicki pracował aż do przejścia na emeryturę z końcem września 2006 r. Z dniem 1 października 2006 r. podjął pełnoetatową pracę na nowopowstałym Wydziale Elektroniki i Telekomunikacji. W istocie przekształcenie Instytutu EiT w Wydział EiT było możliwe także dzięki Jego wieloletniej pracy.

Profesor Janusz Sawicki był uznanym autorytetem w zakresie teorii sterowania systemów, a także analizy i przetwarzania sygnałów zarówno telekomunikacyjnych, jak i pomiarowych. Problematykę Jego szczególnych zainteresowań naukowych stanowiły specjalne transformacje ortogonalne, metody nieliniowe, redukcja szumu impulsowego oraz filtry medianowe. Istotnymi wynikami badawczymi i technicznymi Jego prac były m.in.:

- uproszczona metoda identyfikacji parametrycznej złożonych układów cieplnych o parametrach rozłożonych;
- koncepcja i realizacja cyfrowego układu sterowania silnikiem spalinowym (współautorstwo);
- zastosowanie specjalnych układów funkcji ortogonalnych skórczeniewielowartościowych do analizy sygnałów zdeterminowanych i losowych;
- analiza własności estymatorów parametrów sygnałów, wykorzystujących specjalne układy funkcji ortogonalnych;
- określenie zależności wiążących charakterystyki widmowe sygnałów z estymatorami gęstości widmowej mocy dla funkcji nieharmonicznych;
- określenie własności filtrów nierekursywnych z wykorzystaniem specjalnych układów funkcji ortogonalnych (współautorstwo);
- wyznaczenie wartości charakterystyk częstotliwościowych filtrów medianowych jedno- i dwuwymiarowych;
- określenie możliwości adaptacji filtrów medianowych ważonych.

Śp. Profesor jest autorem licznych prac naukowych publikowanych w czasopiśmie i wydawnictwach kongresów i konferencji międzynarodowych, m.in. IMEKO, IFAC i EUSIPCO. Był współautorem dziewięciu skryptów i książek wydanych przez Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, PWN, Wydawnictwo Fundacji Postępu w Telekomunikacji w Krakowie. W tej ostatniej oficynie wydał książkę pt.: „Cyfrowe przetwarzanie sygnałów z zastosowaniem pakietu MATLAB”. Pierwszym skryptem wydany w 1962 r. były „Ćwiczenia laboratoryjne z teorii regulacji”. Był jednym z tłumaczy z języka rosyjskiego książki W. A. Biesiekierskiego pt. „Zbiór zadań z teorii sterowania automatycznego”, wydanej przez WNT. Był współautorem dwóch patentów. Wynalazek p.n. „Silnik wysokoprężny z elektronicznym sterowaniem” został opatentowany również w Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii,

Francji i Szwajcarii. Wkład Profesora polegał na opracowaniu koncepcji elektromagnetycznych elementów wykonawczych i algorytmu regulacji mocy.

Profesor Janusz Sawicki był również poliglotą władającym biegle kilkoma językami, co ułatwiało mu nawiązywanie kontaktów zagranicznych i działanie w międzynarodowej wspólnoty uczonych. Wielokrotnie przewodniczył sesjom naukowym na kongresach i konferencjach międzynarodowych.

Działalność poza krajem Profesor rozpoczął na przełomie lat 1970/71 pobytem na stażu naukowym w Leningradzkim Instytucie Elektrotechnicznym, w Katedrze Automatyki i Telemechaniki. Wtedy też nawiązał kontakty z naukowcami Katedry Przekazywania Sygnałów i Nieliniowych Obwodów Elektrycznych Leningradzkiego Instytutu Łączności. Następnie Profesor Janusz Sawicki podjął współpracę naukową i dydaktyczną z Politechniką Lipską – Sekcją Urządzeń Automatyki, Politechniką Budapeszteńską – Instytutem Systemów Pomiarowych, Uniwersytetem Karlsruhe – Instytutem Techniki Regulacji i Techniki Pomiarów. W kolejnych latach Profesor poszerzał swoje kontakty międzynarodowe o kolejne uczelnie politechniczne i uniwersytety w Niemczech, Rosji, Francji, Holandii, Finlandii i Portugalii.

Na zaproszenie uczelni zagranicznych wygłaszał referaty na seminariach, cykle wykładów dla studentów i pracowników. I tak np. w latach 70-tych prowadził trzykrotnie wykłady dla studentów Politechniki Lipskiej z zakresu metod identyfikacyjnych obiektów sterowania, zaś w roku 2005 na Universidad do Porto miał cykl wykładów z zakresu przetwarzania sygnałów.

Profesor Sawicki był delegatem Politechniki Poznańskiej w pracach Alliance of Universities for Democracy. Wielokrotnie wygłaszał referaty, uczestnicząc w konferencjach tej organizacji.

Profesor Janusz Sawicki współpracował i uczestniczył w wielu wspólnych projektach Unii Europejskiej i Politechniki Poznańskiej. Jego kontakty międzynarodowe ułatwiły Instytutowi Elektroniki i Telekomunikacji uruchomienie, a później realizację kilku dydaktycznych projektów programu TEMPUS oraz Leonardo da Vinci.

Śp. Profesor był kierownikiem lub głównym wykonawcą projektów KBN. W kraju przez wiele lat współpracował z Politechniką Warszawską, Akademią Górniczo-Hutniczą oraz Akademią Techniczno-Rolniczą w Bydgoszczy. W tej ostatniej wykładał jako pracownik Zakładu Techniki Cyfrowej.

W Politechnice Poznańskiej Profesor Janusz Sawicki prowadził wykłady oraz wszelkie innego rodzaju zajęcia w obszarze teorii sterowania, identyfikacji obiektów i procesów, cyfrowego przetwarzania sygnałów, estymacji parametrów oraz odpowiednich zastosowań mikroprocesorów sygnałowych. Dydaktykę Profesora cechowały wysoki poziom merytoryczny, zawsze odpowiadający

aktualnemu stanowi wiedzy oraz posługiwanie się współczesnymi środkami wspierającymi dydaktykę. I tak, poza skryptami, Profesor jest autorem szeregu programów dydaktycznych, a szczególnie programów wykorzystujących środowisko Matlab. Zwracając uwagę na nowoczesne treści, Profesor wymagał od studentów umiejętności rozumienia i wyjaśniania prostych modeli zjawisk świata techniki i fizyki. Był bowiem człowiekiem o rozległej wiedzy w dziedzinie fizyki i matematyki. Wiedzy, którą stale poszerzał, do której źródeł potrafił skutecznie docierać. Z Jego wiedzy i ja korzystałem...

Profesor Janusz Sawicki wniósł wielki wkład w rozwój kadr naukowych. Był recenzentem kilkudziesięciu rozpraw doktorskich i habilitacyjnych dla różnych uczelni w kraju. Opiniował dorobek ubiegających się o tytuł profesora. Wypromował czterech doktorów.

Profesor dwukrotnie otrzymał Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych: w 1975 r. – za rozprawę habilitacyjną oraz w roku 1980 – za pracę w zakresie metod pomiarowych i sterowania w układach dyskretnych. W roku 2006 Minister Edukacji i Nauki przyznał Mu nagrodę za całokształt działalności naukowej i dydaktycznej. Był wielokrotnie laureatem nagród J.M. Rektora PP.

Profesor Janusz Sawicki był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Odpowiednie władze Politechniki Poznańskiej

przyznały Profesorowi w roku 1980 z okazji 50-lecia Wydziału Elektrycznego Medal Pamiątkowy oraz Dyplom Uznania za zasługi wniesione w rozwój Wydziału Elektrycznego, zaś w roku 1989 – Medal Pamiątkowy z okazji jubileuszu wyższego szkolnictwa technicznego w Poznaniu.

Zainteresowania i wiedza Profesora Janusza Sawickiego wybiegały daleko poza świat nauk ścisłych i techniki. Zadziwiał znajomością literatury, sztuki, historii, filozofii, słowem – humanistyki. Był człowiekiem głęboko wierzącym. Była to wiara umysłu otwartego, krytyczna wobec małoduszności, zdolna przekonać innych.

Profesor był zamiłowanym turystą. Wędrował po górach. Zimą przemierzał szlaki na nartach biegowych.

Sądził, że będzie z nami jeszcze przez długie lata. Pozostawił nas zaskoczonych, przepelnionych żalem po Jego odejściu. Zostawił po sobie puste miejsce, miejsce nie do zapelnienia. Będzie jednak żył w pamięci i sercach nas wszystkich, kolegów, pracowników i studentów.

Janusza na zawsze zapamiętamy jako niezwyklej, wielkiej mądrości, dobroci, skromności, uczynności i życzliwości Człowieka.

Część Jego Pamięci!
Andrzej Dobrogowski

DOKTOR HONORIS CAUSA

BIOGRAFIA: Prof. zw. dr hab. inż. Piotr Perzyna

Prof. zw. dr hab. inż. Piotr Perzyna urodził się w 1931 r. Początki Jego działalności naukowo-dydaktycznej sięgają roku 1953. Wówczas, będąc jeszcze studentem Wydziału Mechanicznego, Technologiczno-Konstrukcyjnego Politechniki Warszawskiej, został w tej Uczelni zatrudniony jako asystent w Katedrze Mechaniki Ogólnej kierowanej przez prof. Wacława Olszaka. W 1956 r. ukończył studia i uzyskał tytuł magistra inżyniera. Dalsza działalność naukowa Profesora realizowana była w nowo powstałym Instytucie Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk. Z tym ośrodkiem naukowym Profesor Piotr Perzyna był związany przez ponad 45 lat. W Zakładzie Mechaniki Ośrodków Ciągłych pracował kolejno na stanowiskach: starszego asystenta od 1956 r., adiunkta od 1959 r., docenta od 1964 r., a dalej profesora nadzwyczajnego od 1971 r. i zwyczajnego od 1978 r. Od stycznia 1964 r. Profesor Perzyna był kierownikiem Pracowni Teorii Lepkoplastyczności, zaś od lutego 1979 r. kierownikiem Pracowni Teorii Materiałów Niesprężystych IPPT PAN.

W IPPT PAN w 1959 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych (promotor prof. Wacław Olszak), a w 1963 r. stopień doktora habilitowanego. W latach 1961–62 odbył studia podoktorskie w zespole prof. Williama Pragera w Division of Applied Mathematics, Brown University, Providence, R.I., USA.

W latach 1963–1973 prowadził wykłady monograficzne na Wydzia-

le Matematyki Uniwersytetu Warszawskiego z Teorii Plastyczności i Termodynamiki Materiałów Niesprężystych, a w latach 1969–70 był NSF Senior Fellow w Department of Engineering Mechanics, University of Kentucky, Lexington, Kentucky USA. W 1982 i 1985 roku pracował jako CNRS Visiting Professor w Universite Poitiers we Francji oraz w 1982 roku jako Visiting Professor w Brown University, Providence, R.I., USA. W 1985 roku przebywał jako Visiting Professor w MIT, Cambridge, Mass., USA oraz jako Visiting Professor w Tokyo University, Japonia. W latach 1988–1991 był DFG Visiting Professor w Universität Hannover w Niemczech.

Podstawową dyscypliną naukową Profesora jest mechanika ciała stałego. Jest On współtwórcą nowej dyscypliny naukowej – teorii lepkoplastyczności. Jego prace z tej dziedziny stały się podstawą intensywnych badań w wielu krajowych i zagranicznych ośrodkach naukowych. Na szczególną uwagę zasługują badania i uzyskane rezultaty w dziedzinie modelowania konstytutywnego materiałów niesprężystych dla opisu lokalizacji i zniszczenia. Prof. Piotr Perzyna zaproponował oryginalną koncepcję opisu w ramach termodynamicznej struktury z parametrami wewnętrznymi. Wybór zbioru parametrów wewnętrznych jest uzasadniony zarówno podstawami fizycznymi jak również obserwacjami doświadczalnymi. Koncepcja ta została szeroko wykorzystana do zbadania zjawisk lokalizacji i zniszczenia w monokryształach oraz w materiałach polikrystalicznych za pomocą metod analitycznych i uzyskania

w zamkniętej postaci kryteriów lokalizacji deformacji plastycznych. Dzięki temu szczegółowo zbadał wpływ różnych efektów na wystąpienie zjawiska lokalizacji. Prof. Piotr Perzyna osiągnął również oryginalne rezultaty w dziedzinie badania niestabilności procesów plastycznego płynięcia i teorii zniszczenia. Rezultaty tych badań mają szczególne znaczenie dla rozwoju metod numerycznych oraz komputerowych symulacji procesów plastycznego płynięcia. Opracowane procedury numeryczne są stabilne i pozwalają na badanie zjawisk lokalizacji i zniszczenia. Dzięki temu są powszechnie cytowane i rozwijane w wielu ośrodkach naukowych USA, Anglii, Francji, Hiszpanii, Danii, Włoch, Holandii, Japonii, Niemiec, Argentyny, Bułgarii, Rumunii i Rosji.

Prof. Piotr Perzyna uzyskał bardzo ciekawe rezultaty w dziedzinie termodynamiki materiałów niesprężystych oraz w zagadnieniach dynamicznych i falowych. Dużą wagę poznawczą i praktyczną miały Jego prace w dziedzinie opisu własności mechanicznych materiałów napromieniowanych. Warto dodać, że tematyka prac doktorskich w różnych ośrodkach zagranicznych (np. Delft University of Technology, MIT, Tokyo University, George Washington University, Grenoble University, Barcelona University of Technology) często inspirowana jest wynikami badań Profesora.

Wiele rozdziałów w obecnie wydawanych monografiach naukowych dotyczących teorii plastyczności omawia szczegółowo rezultaty Prof. P. Perzyny z zakresu teorii lepkoplastyczności oraz modelowania konstytutywnego dla opisu lokalizacji i zniszczenia.

Prof. P. Perzyna uczestniczył w wielkiej liczbie konferencji międzynarodowych i był zapraszany do ich komitetów naukowych oraz do wygłaszania referatów generalnych. Od 1964 r. brał czynny udział we wszystkich Międzynarodowych Kongresach Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (IUTAM) wygłaszając na nich referaty dotyczące własnych badań naukowych. Na Kongresie IUTAM w Toronto w 1980 r. został poproszony do wygłoszenia referatu generalnego. Uczestniczył w wielu Sympozjach IUTAM oraz Colloquiach EUROMECH. Był organizatorem konferencji międzynarodowych, odpowiedzialnym za poziom merytoryczny tych spotkań. Ze względu na swoje rozległe, przyjacielskie kontakty zawsze był w stanie zgromadzić na tych spotkaniach wybitnych naukowców stawiających rangę imprezy na najwyższym poziomie. Sam organizował trzy Colloquia EUROMECH w latach 1972, 1979 i 1986. Był również głównym organizatorem XVI Polskiej Konferencji Ciała Stałego (Krynica 1974) oraz XXXIII Solid Mechanics Conference (Zakopane, 2000). W latach 1978, 1980, 1988 i 1997 organizował międzynarodowe kursy w Europejskim Centrum Mechaniki CISM w Udine (Włochy). Prof. Piotr Perzyna w latach 1981–1986 był członkiem Europejskiego Komitetu Mechaniki (EUROMECH). Od 1964 r. przez 30 lat był członkiem Komitetu Redakcyjnego Archiwum Mechaniki Stosowanej i Rozpraw Inżynierskich. W latach 1972 do 2002 był członkiem Komitetu Redakcyjnego Biblioteki Mechaniki Stosowanej, IPPT, PAN. W latach 1991–1996 był członkiem Advisory Board of International Journal of Plasticity (Wydawnictwo Pergamon Press), w latach 1990–1996 członkiem Advisory Board of International Journal Impact Engineering, (Wydawnictwo Pergamon Press), w latach 1992–1998 członkiem Advisory Board of the JSME International Journal Mechanics and Material Engineering, The Japan Society of Mechanical Engineers, a w latach 1992–1997 członkiem Advisory Board of the European Journal of Mechanics.

Od 1974 r. jest członkiem Rady Naukowej IPPT PAN, przewo-dnicząc w wielu jej komisjach. Przez trzy kadencje pełnił funkcję kierownika Sekcji Mechaniki Ciała Stałego w Komitecie Mechaniki PAN.

Na dorobek twórczy Profesora składa się 6 monografii naukowych oraz 2 podręczniki akademickie i około 270 oryginalnych prac naukowych, w zdecydowanej większości publikowanych w czasopi-smach z tzw. listy filadelfijskiej, w tym przed uzyskaniem tytułu profesora zwyczajnego 103, po uzyskaniu tego tytułu 167.

Publikacje, których Profesor jest autorem są powszechnie cytowane, a kilka z nich należy do najczęściej cytowanych polskich prac w dziedzinie nauk technicznych i matematycznych (prace z lat 1963, 1966, 1971, 1978). Teoria lepkoplastyczności, którą Profesor utworzył, jest powszechnie omawiana również w naj-poważniejszych monografiach wydanych w eksponowanych wydawnictwach naukowych. Ponadto Profesor jest autorem lub współautorem ponad dwudziestu wydawnictw książkowych, w tym jednej z pierwszych w świecie książek na temat plastyczności z 1966 r. Cytowania prac Profesora nie ograniczają się tylko do publikacji listy filadelfijskiej. Setki prac promocyjnych doktorskich i habilitacyjnych nawiązujących do problematyki plastyczności za-wsze omawiają fundamentalne wyniki Prof. Perzyny.

Patrząc na imponującą liczbę Jego zagranicznych staży naukowych, wizyt profesorskich i wyjazdów na najbardziej prestiżowe konferencje naukowe na świecie, bez wątpienia można powiedzieć, że należy do wąskiego grona naukowców prawdziwie światowych, dla których nawet w trudnych latach naszej powojennej historii granice nie stanowiły istotnej przeszkody.

Profesor Piotr Perzyna był promotorem 17.zakończonych przewo-dów doktorskich. Z Jego współpracowników 9 osób uzyskało stopień doktora habilitowanego, a 7 tytuł profesora. Profesor inspirował również wielu innych badaczy, a wartość dyskusji naukowych, w których uczestniczył jest nie do przecenienia. Jest badaczem, który istotnie i skutecznie nakierowuje tematykę naukową dysku-tantów lub uczestników seminariów. To jest liczna rzesza współ-pracowników, którzy nie zmieniają przedstawianej statystyki, a którzy prawdziwie należą do grona Jego wychowanków. Dzięki Profesorowi polska mechanika utrzymuje i ugruntowuje swoją pozycję naukową na świecie.

Profesor Perzyna jest laureatem wielu prestiżowych nagród. Otrzymał m.in.: w 1960 r. nagrodę im. M.T. Hubera, Wydziału IV PAN, w 1968 r. zespołową nagrodę Państwową II stopnia, w 1974 r. i 1978 r. nagrody Sekretarza Naukowego PAN, w 1984 r. indywidualną nagrodę Państwową II stopnia oraz w 1993 r. wraz z prof. Erwinem Steinem z Hanoweru (dr hc Politechniki Poznańskiej) nagrodę Max Plank Research Award (Max Plank Society and Humboldt Association).

Profesor Piotr Perzyna jest odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Biuro Rektora Politechniki Poznańskiej

NASI ABSOLWENCI

SĄ DOBRZE PRZYGOTOWANI ZAWODOWO

WYWIAD Z DZIEKANEM WYDZIAŁU TECHNOLOGII CHEMICZNEJ

ANDRZEJEM OLSZANOWSKIM

Jaki był miniony rok dla Wydziału?

Uważam, że był dobry. Cieszy mnie przede wszystkim to, że mieliśmy bardzo dobrą rekrutację, uruchomiliśmy nowy kierunek studiów – „Inżynieria chemiczna i procesowa”, który cieszył się dużym zainteresowaniem.

Jak oceniacie przygotowanie zawodowe waszych absolwentów?

Uważam, że w ogromnej większości są dobrze przygotowani zawodowo. Mamy grupę absolwentów o wysokim poziomie, mamy też absolwentów przeciętnych – jak na każdym wydziale. Prace magisterskie, które przygotowują są najczęściej pracami eksperymentalnymi, a studenci bardzo angażują się w ich realizację. Wyniki ich badań wykorzystujemy do dalszych prac naukowych. Studenci są współautorami publikacji i wystąpień konferencyjnych. Można powiedzieć, że nasi absolwenci znajdują pracę po studiach, ale nie mamy danych jaki procent z nich pracuje w swoim zawodzie. Najlepsi zostają w większości na studiach doktorskich na naszym Wydziale.

Mamy znaczne kłopoty lokalowe – Wydział nie ma swojego bu-

dynku. Próbuje cały czas modernizować laboratoria – ale są to tylko działania częściowe. Najważniejsze dla nas zadanie to budowa własnego budynku. Jego projekt był przygotowany w latach 70-tych. Niestety do dzisiaj nie jesteśmy gospodarzami własnego budynku, dostosowanego dla naszych potrzeb.

Jak ocenia Pan poziom licealistów przychodzących na wasz Wydział?

Myślę, że daje się zauważyć obniżenie poziomu. Trudno sprecyzować, dlaczego tak się dzieje. Chemia nie jest kierunkiem bardzo atrakcyjnym rynkowo, są inne kierunki, które zbierają śmietankę maturzystów. Do nas przychodzi często uczniowie szkół średnich, którzy nie dostali się na atrakcyjne, ich zdaniem kierunki studiów, np. na medycynę lub farmację. Ta grupa naszych studentów jest zwykle w gronie osób uzyskujących bardzo dobre wyniki. W październiku zrobiliśmy ankietę mającą na celu zbadanie, jakimi preferencjami kierowali się kandydaci przy wyborze kierunku studiów. Najważniejsza jest atmosfera w szkole i jej otoczeniu, zwłaszcza to czy nauczyciel chemii potrafił zachęcić do tego przedmiotu. Prowadzimy od paru lat wykłady dla szkół średnich, uzgadniając z nauczycielami najciekawsze dla uczniów tematy wykładów. Na tych wykładach bywa bardzo wielu uczniów; na pierwszych dwóch wykładach w tym roku akademickim było po-

nad 300. Inne istotne powody wyboru kierunku studiów to „drzwi otwarte”, opinie kolegów lub wpływ rodziców. Bardzo ważnym elementem kształtującym ostateczną decyzję są informacje znalezione w internecie; natomiast niewielki procent ankietowanych wskazał, że źródłem informacji była przeprowadzona przez nas akcja reklamowa w prasie. Chcieliśmy uzyskać potwierdzenie naszych działań i znaleźć odpowiedź na pytanie, w jakie formy działalności promocyjnej skierować środki finansowe. Okazało się, że sukces na pewno przynoszą kontakty ze szkołami średnimi. Na razie jesteśmy zadowoleni z rekrutacji, ale w następnych latach z uwagi na niż demograficzny prawdopodobnie nastąpi gwałtowne obniżenie liczby kandydatów na studia.

Zawody inżynierskie są postrzegane jako typowo męskie, a na waszym Wydziale studiuje sporo kobiet. Jak Pan postrzega studentki Politechniki Poznańskiej.

Na niektórych kierunkach na Wydziale kobiety stanowią nawet do 80% ogólnej liczby studentów niektórych lat studiów. W większości uczą się bardzo dobrze i są bardzo ambitne. Ale to jest tak jak wszędzie: jest grupa znakomita i jest grupa słaba. Panowie są może bardziej leniwi, ale jeżeli naprawdę coś ich zafascynuje, to wówczas bardzo się w to angażują. Mamy grupę studentów studiujących według indywidualnego toku programu studiów i współpraca z nimi przynosi największą satysfakcję, niezależnie od płci. Zresztą teraz życie studenckie wygląda inaczej niż kiedyś, nie ma tzw. „giełdy studenckiej” podczas egzaminów ustnych, studenci przekazują sobie mniej informacji, zamiera instytucja starosty roku czy grupy. Nie ma klubów studenckich z prawdziwego zdarzenia, brak jest studenckich imprez turystycznych, które zawsze bardzo integrowały środowisko studenckie.

Może kilka słów o promocji, na PP jest ona prowadzona dwutorowo: na poziomie wydziałowym i ogólnym. Co można zrobić, żeby ta współpraca przebiegała możliwie najsprawniej?

Powinny być przede wszystkim profesjonalnie przygotowane dobre, wspólne materiały informujące o uczelni i wydziałach. Brakuje nam także danych, dlaczego studenci w tak niewielkim stopniu trafiają na Politechnikę, czym się kierują, co Uczelnia powinna zrobić w zakresie promocji, współpracy ze szkołami. Myślę, że byłoby dobrze gdyby Dział Promocji przeprowadził takie badania. Warto, żebyśmy wiedzieli, co jest najskuteczniejszym źródłem informacji dla kandydatów. Dzisiaj internet jest wszechobecny, dlatego nasze strony internetowe powinny być atrakcyjne dla młodzieży. Promocja wśród potencjalnych studentów jest bardzo ważna. Możemy mieć piękne laboratoria, wspaniałe sale wykładowe, ale bez studentów nie przetrwamy. Druga ważna sprawa to promocja wśród partnerów przemysłowych – potrzebny jest dobrze przygotowany katalog z ofertą dla przemysłu. Ważna jest także promocja w mediach. Dobrze byłoby skoordynować działania promocyjne centralne i wydziałowe. Warto popracować nad systemem przepływu informacji. Politechnika Poznańska musi być stale obecna w mediach. Bardzo podoba mi się Uniwersytet Trzeciego Wieku, prowadzony przez UAM, w zajęciach którego uczestniczymponująca liczba osób. Warto coś takiego zrobić na Politechnice. Moglibyśmy zaproponować tematy, które nie są w kręgu zainteresowań UAM. Mamy wiele ciekawych dziedzin, które możemy zaprezentować: informatyka, energetyka, budownictwo, nowoczesne materiały i technologie. Sądzę, że znalazłoby

się wielu zainteresowanych. Taka akcja świetnie wpłynęłaby na wizerunek naszej uczelni.

Wasz wydział obchodzi jubileusz 40-lecia. Czy 40 lat to dla wydziału dużo czy mało?

Jubileusz 40-lecia jest dla Wydziału ważnym wydarzeniem. Postanowiliśmy zorganizować jubileusz, gdyż był to ostatni moment w historii Wydziału, kiedy pracują jeszcze osoby, które ten Wydział tworzyły i pracowały na nim od jego powstania. Często jak się obchodzi 50-lecie to nie ma już nikogo, kto jest jeszcze czynny zawodowo i może opowiedzieć o początkach Wydziału. Początkowo byłem sceptycznie nastawiony do organizowania tak dużej imprezy na 40-lecie, sądząc że lepszą rocznicą jest 50-lecie, ale przedstawione argumenty w pełni mnie przekonały. Wydaje mi się, że najcenniejszym osiągnięciem tego jubileuszu jest to, co pozostaje, a mianowicie zebrane i opublikowane materiały w książce „Wydział Technologii Chemicznej 1968-2008”. Są tam ciekawe wywiady z nieżyjącymi już twórcami Wydziału, wykaz wszystkich absolwentów i pracowników Wydziału na przestrzeni 40 lat. Poza tym taka impreza to doskonała promocja Wydziału, zwłaszcza, że byli na niej obecni w ogromnej większości dziekani i prodziekani prawie wszystkich wydziałów chemicznych różnych wyższych uczelni naszego kraju.

Jakie są plany Wydziału na bieżący rok?

W tym roku, poza jubileuszem, planujemy oczywiście przeprowadzenie skutecznej akcji rekrutacyjnej. Ten rok jest ostatnim rokiem kategoryzacji, zatem działamy, aby pozostać w pierwszej kategorii jednostek naukowo-badawczych. Chcemy także kontynuować remonty naszych laboratoriów i innych pomieszczeń dydaktycznych.

Czy czuje się pan spełniony na stanowisku dziekana?

Nie ma na to pytanie jednoznacznej odpowiedzi. Myślę, że ważne jest to, co pozostaje, a nie to, co się nie udało. A większość rzeczy ważnych dla Wydziału udało się zrealizować. Zorganizowaliśmy V Kongres Technologii Chemicznej, najważniejszą konferencję w środowisku technologii chemicznej w Polsce, organizowaną co trzy lata. Było to bardzo duże wydarzenie i bardzo dobrze ocenione przez uczestników, a jednocześnie największa konferencja naukowa zorganizowana przez Wydział w jego 40-letniej historii. Uruchomiliśmy nowy kierunek studiów „Inżynieria chemiczna i procesowa”. Udały się obchody jubileuszu 40-lecia Wydziału. Mamy dobrą kadrę naukową i dydaktyczną oraz prawie satysfakcjonującą nas liczbę studentów. Według ostatniej oceny parametrycznej przeprowadzonej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego znajdujemy się w pierwszej kategorii jednostek naukowo-badawczych. Chcielibyśmy mieć więcej grantów europejskich, więcej środków na badania, lepszą współpracę z przemysłem. Nie mamy jeszcze przygotowanego wniosku o budowę gmachu Wydziału. Zawsze są sprawy, które mogłyby iść lepiej i szybciej. Ważne jest, że Wydział się rozwija. Mamy coraz lepszą młodą kadrę nauczycieli akademickich.

Kiedy porównuję funkcję prorektora, którą pełniłem w latach 1996-99 z funkcją dziekana – muszę przyznać, że trudniej jest być dziekanem.

II etap XV Olimpiady Informatycznej w Instytucie Informatyki PP

W dniach od 6 do 8 lutego br. Instytut Informatyki Politechniki Poznańskiej był gospodarzem zawodów II stopnia jubileuszowej XV Olimpiady Informatycznej. Zawody odbyły się na terenie Centrum Wykładowo-Konferencyjnego PP.

Olimpiada Informatyczna ma charakter trójstopniowy. Zawody I stopnia przeprowadzone zostały w formie otwartego konkursu w okresie od 22 października do 19 listopada 2007 roku. W konkursie tym oceniano rozwiązania 5 zadań eliminacyjnych. 14 grudnia 2007 roku do II etapu olimpiady zakwalifikowano w całej Polsce 394 osoby, których zgłoszenia uzyskały najwyższe oceny Komitetu Głównego z siedzibą w Warszawie. Poziom uczestników był bardzo zróżnicowany – za nadesłane prace otrzymali oni od 145 do 500 punktów na 500 możliwych. Zawody II stopnia przeprowadzone zostały równocześnie w 8 okręgach, tj. w Gliwicach, Krakowie, Rzeszowie, Sopocie, Toruniu, Warszawie, Wrocławiu oraz oczywiście w Poznaniu. Zarówno II, jak i III etap olimpiady miały formę dwudniowych sesji stacjonarnych, poprzedzonych jednodziennymi sesjami próbnymi. W zawodach II stopnia w Poznaniu uczestniczyło 38 uczniów szkół gimnazjalnych i licealnych z terenu województwa zachodnio - pomorskiego (19), wielkopolskiego (11), łódzkiego (6) i lubuskiego (2). Najliczniejsza grupa aż 16 zawodników przyjechała ze Szczecina, w tym 11 osób z XIII Liceum Ogólnokształcącego. Poznańskie szkoły reprezentowało zaledwie 4 zawodników.

Uroczystość otwarcia zawodów II stopnia XV Olimpiady Informatycznej w Poznaniu, rozpoczęła dr hab. inż. Małgorzata Sterna przewodnicząca Komitetu Okręgowego OI, witając gościa honorowego Prorektora Politechniki Poznańskiej – prof. dr hab. inż. Karola Nadolnego, wszystkich uczestników olimpiady, grono ich opiekunów oraz organizatorów zawodów. Następnie Prorektor PP przywitał uczniów oraz podkreślił, że działalność Uczelni, w tym poważne inwestycje prowadzone obecnie na jej terenie, mają na celu zapewnienie najlepszych warunków studiowania młodym ludziom, w szczególności tak uzdolnionym jak uczestnicy Olimpiady Informatycznej. Następnie dr hab. inż. Małgorzata Sterna, przekazała życzenia sukcesu od Prezesa Wielkopolskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Informatycznego – dr hab. inż. Jerzego Stefanowskiego, którego osobisty list został wręczony wszystkim uczestnikom zawodów wraz z upominkami ufundowanymi przez Wielkopolski Oddział PTI. Po uroczystości otwarcia, w której uczestniczył także dr Jacek Marciniak – współorganizator olim-

piady z ramienia Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, wszyscy zawodnicy zostali uwiecznieni na pamiątkowej fotografii. Galerię zdjęć z II etapu XV Olimpiady Informatycznej w Poznaniu można znaleźć na stronie internetowej przygotowanej przez dr. Macieja Machowiaka z Instytutu Informatyki PP i dostępnej pod adresem: <http://www.cs.put.poznan.pl/oi>.

Po zakończeniu części oficjalnej uczniowie udali się do laboratoriów Instytutu Informatyki, gdzie przeprowadzono trzygodzinne zawody próbne, podczas których uczestnicy olimpiady, rozwiązując jedno zadanie algorytmiczne, mieli okazję zapoznania się ze sprzętem i środowiskiem programistycznym. Następnie zawodnicy wysłuchali prezentacji inż. Szymona Wąsika – wyróżniającego się studenta V roku kierunku Informatyka na Wydziale Informatyki i Zarządzania, który przedstawił interesujące aspekty studiów informatycznych obejmujące działalność kół naukowych oraz sukcesy studentów odniesione podczas różnych prestiżowych konkursów międzynarodowych. Na zakończenie dnia uczestnicy zawodów

udali się na seans filmowy 3D do kina IMAX oraz zregenerowali siły podczas gry w kręgle.

W każdym z kolejnych dwóch dni II etapu olimpiady uczestnicy w ciągu pięciogodzinnych sesji rozwiązywali dwa zadania konkursowe. Rozwiązanie każdego z zadań polegało na zaproponowaniu odpowiedniego algorytmu oraz jego efektywnej implementacji w języku Pascal, C, C++ lub Java. Zawodnicy przekazywali swoje programy przez System Internetowy Olimpiady do Komitetu Głównego w Warszawie, gdzie poddawane były one weryfikacji z użyciem różnych danych testowych. O liczbie zdobytych punktów decydowała nie tylko poprawność zaproponowanego rozwiązania, ale także czas działania programu oraz jego wymagania pamięciowe, które nie mogły przekroczyć założonych limitów. W każdym dniu zawodów uczestnicy mieli okazję zapoznania się z raportami wstępnego sprawdzania swoich programów. Raporty te pozwalały wnioskować o ostatecznym rezultacie jaki uczniowie uzyskali w II etapie XV Olimpiady Informatycznej. Ponadto, po zakończeniu obu sesji konkursowych, zawodnicy prezentowali własne koncepcje rozwiązania zadań oraz zapoznawali się z rozwiązaniami wzorcowymi przedstawionymi przez inż. Szymona Wąsika.

Na zakończenie pierwszego dnia właściwego konkursu, uczestnicy olimpiady wysłuchali prezentacji dr. inż. Mikołaja Sobczaka, który w porywający sposób przedstawił owoc pracy naukowej i życiowej pasji – prototyp samolotu „Żuraw” wykonany w Instytucie Informatyki Politechniki Poznańskiej. Ten bezzałogowy samolot, będący pierwszym tego typu projektem w Europie, może służyć policji, straży pożarnej i służbom leśnym, pomagając w ściganiu przestępców, nadzorze ruchu drogowego czy patrolowaniu obszarów leśnych w celu wyszukania zagrożenia pożarowego. Następnie, po pełnym intensywnym wysiłku umysłowego dnia, uczniowie udali się na krótką wycieczkę zabytkowym tramwajem po Poznaniu. Zawodnicy przejechali Traktem Królewsko-Cesarskim, oglądając najważniejsze zabytki i wieczorną panoramę miasta.

Ostatni dzień II etapu olimpiady zakończyła uroczystość zamknięcia zawodów, podczas której wszyscy uczniowie otrzymali pamiątkowe dyplomy uczestnictwa w zawodach II stopnia oraz „olimpijskie” koszulki, a także specjalny upominek od Urzędu Miasta Poznania. Komitet Okręgowy wręczył również nagrody dodatkowe przekazane przez Komitet Organizacyjny Central and East European Conference on Software Engineering Techniques

(CEE-SET 2007) oraz Politechnikę Poznańską. Plecakami, pamięciami pendrive i kalendarzami uhonorowano wyróżniających się uczestników zawodów okręgowych: autorów najlepszych programów oraz najciekawszych komentarzy do implementacji, a także osoby, które przedstawiły publicznie swoje koncepcje rozwiązań zadań konkursowych.

Zarówno zawody próbne, jak i dwa dni właściwych zawodów przebiegały bez problemów technicznych dzięki zaangażowaniu dr. inż. Macieja Miłostana i mgr. inż. Piotra Gawrona w przygotowanie stanowisk zawodniczych i całej infrastruktury informatycznej II etapu olimpiady w laboratoriach Instytutu Informatyki. W organizację zawodów włączyła się również liczna, kilkunastoposobowa, grupa studentów Politechniki Poznańskiej, którzy czuwali nad właściwym przebiegiem poszczególnych sesji konkursowych. Sukces II etapu XV Olimpiady Informatycznej, nie byłby możliwy bez ogromnego wysiłku Sekretarza Komitetu Okręgowego – mgr. inż. Przemysława Wesółka, wspomaganego przez Hannę Ćwiek i Michała Poletka – studentów Politechniki Poznańskiej.

Oficjalne wyniki zawodów II stopnia XV Olimpiady Informatycznej ogłoszone zostały 15 lutego br. i są dostępne na stronie internetowej pod adresem <http://www.oi.edu.pl>. Do rundy finałowej zakwalifikowało się w całym kraju 72 zawodników, którzy uzyskali od 130 do 373 punktów na 400 możliwych. Z okręgu poznańskiego prawo udziału w ostatnim etapie olimpiady zdobyło 7 uczniów z: Gorzowa Wielkopolskiego (1), Łodzi (2), Zielonej Góry (1), Poznania (1) i Szczecina (2). Pan Maciej Klimek z Gorzowa Wlkp. zajął drugie miejsce w ogólnokrajowej klasyfikacji. Pozostali zawodnicy uplasowali się na 39, 45, 48, 55, 69 i 70 miejscu.

Instytut Informatyki już po raz drugi gościł uczestników okręgowego etapu Olimpiady Informatycznej. Mamy nadzieję, że z większością zawodników spotkamy się podczas przyszłorocznej edycji olimpiady, a uczniów klas maturalnych powitamy jako studentów na różnych wydziałach Politechniki Poznańskiej.

dr hab. inż. Małgorzata Sterna
Przewodnicząca Komitetu Okręgowego
Olimpiady Informatycznej w Poznaniu

XII targi pracy

W dniu 18 i 19 marca 2008 roku w Centrum Wykładowym Politechniki Poznańskiej odbędą się XII Targi Pracy zorganizowane w całości przez studentów Koła Naukowego Centrum Promocji Inżynierów.

Targi Pracy to niepowtarzalna okazja znalezienia praktyk, stażu, pracy oraz zdobycia pierwszego doświadczenia zawodowego. To również możliwość bezpośredniej rozmowy z przedstawicielami firm i przedsię-

biorstw prezentujących się podczas Targów, zapoznania się z wymogami i systemami rekrutacji w poszczególnych zakładach.

W tegorocznych Targach udział wezmą firmy z różnych branż i regionów naszego kraju. Imprezę urozmaicią liczne warsztaty i ciekawe szkolenia, które są wyśmienitą szansą na pogłębienie wiedzy oraz zainteresowań. Case study organizowany przez firmę Volkswagen czy gra strategiczna fir-

my Skanska to tylko niektóre z proponowanych tematów.

Podczas tegorocznej edycji będzie można wziąć udział w konkursach z atrakcyjnymi nagrodami. W ramach Targów Pracy zostaną rozlosowane nagrody rzeczowe dla studentów (laptopy, aparat cyfrowy).

2 dni, 38 firm z różnych gałęzi gospodarki, warsztaty, prezentacje...

**Drodzy Studenci,
to wszystko dla Was!**

Sponsorami imprezy są Volkswagen Poznań i Skanska S.A.

Więcej informacji na stronie internetowej www.targipracy.put.poznan.pl

AFEROWICZ (prawie) Milionerem

Maciej Kautz to poznański maturzysta, którego marzeniem są studia prawnicze, a w przyszłości ciekawa praca. Od lat interesuje się mediami – głównie telewizją i radiem (jako prezenter i reporter związany z naszym uczelnianym Radiem AFERA). W styczniu wystąpił w pierwszym odcinku powracającego do telewizji TVN programu „Milionerzy”. Nie tylko wystąpił, ale wygrał! Ze studia wyszedł bogatszy o 20 tysięcy złotych...

Przyczyną naszego spotkania jest rzecz, która w ostatnich dniach pewnie atakuje Ciebie z każdej strony...

Rzeczywiście masz rację, że to atakuje ze wszystkich stron. Wszyscy znajomi mówią mi, że powinienem się cieszyć i że wylądowałem gdzieś tam między Dodą a Majdanem, ale to faktycznie jest niezły majdan i szczerze mówiąc jakoś bardzo nie to mnie

ucieszyło, ale cała reszta – przede wszystkim sam udział w „Milionerach”. Szczerze mówiąc, wysyłając tego sms-a nie miałem jakichś wielkich nadziei na to, że później znajdę się w grze o milion złotych, po prostu chodziło mi o to, żeby zobaczyć jak to jest, jak się robi program, który jest najpopularniejszy na świecie, emitowany nawet w Afryce, w Ameryce Południowej, w całej Europie, chyba tylko nie na Białorusi.

Jak doszło do tego, że Tobie udało się zagrać?

To jest właściwie bardzo krótka historia. Po prostu wysłałem sms-a. Nie minęło wiele czasu, zupełnie nie spodziewałem się, że będzie to tak szybko, a producenci programu odpowiedzieli i zadali parę pytań wie-dzowych. Nie minął tydzień i dowiedziałem się, że będę zawodnikiem w nowej edycji „Milionerów”. Nagranie zostało wyznaczo-

ne na styczeń. Tydzień później program był emitowany. To, co dla mnie było niezwykle i co mnie bardzo cieszy, to fakt, że udało mi się zakwalifikować do pierwszego odcinka programu, czyli tego, który otwierał całą serię.

Jakie to uczucie kiedy wchodzi się do studia, widzi się te wszystkie kamery, światła?

Działa magia – nagranie trwało trzy godziny, a czułem jakby to było 10 minut. Tam czas płynie zupełnie inaczej. Poza tym uczestnicy, z którymi grałem byli naprawdę sympatyczni – ludzie z Warszawy, Białegostoku, Wrocławia, również wiele osób z Poznania. Wiadomo, że każdy ma świadomość, że gra o duże pieniądze, ale tego zupełnie się nie czuło. Ja nie przyjeżdżałem tam po pieniądze – to było dla mnie spełnienie marzenia, żeby kiedyś wystąpić

w tym programie. Muzyka, oprawa, oczywiście również prowadzący ten program Hubert Urbański – to wszystko jest tak zgrane, że ten efekt emocjonalny jest bardzo duży. To wszystko składa się w jedną całość, która moim zdaniem jest świetnym widowiskiem.

W programie liczy się również wiedza. W jaki sposób przygotowywałeś się do „milionerowych pytań”?

Prawdę mówiąc w żaden. To, co utkwiło mi w pamięci na moment przed wysłaniem sms-a, to wypowiedź pani Jadwigi Staniszkis, która powiedziała, że człowiek, który kończy liceum, oczywiście jeśli to było dobre liceum, to osoba, która posiada największą wiedzę ogólną ze wszystkich przedmiotów i wielu dziedzin. Później, gdy idziemy na studia, specjalizujemy się. To właśnie liceum ogólnokształcące, jak sama nazwa wskazuje, daje wiedzę ogólną, dlatego choć może bardziej bałem się pytań z biologii niż z historii, to jednak mogłem liczyć, że z każdej z tych dziedzin będę potrafił coś powiedzieć i tak w zasadzie było.

Tą wypowiedzią robisz niezłą reklamę swojej szkole. Czy nie czujesz się teraz trochę jak „twarz twojej szkoły? Wracasz do Poznania, do swojego liceum i zaczynasz być rozpoznawalny. Czy teraz szkoła to Ty, czy Ty to szkoła?

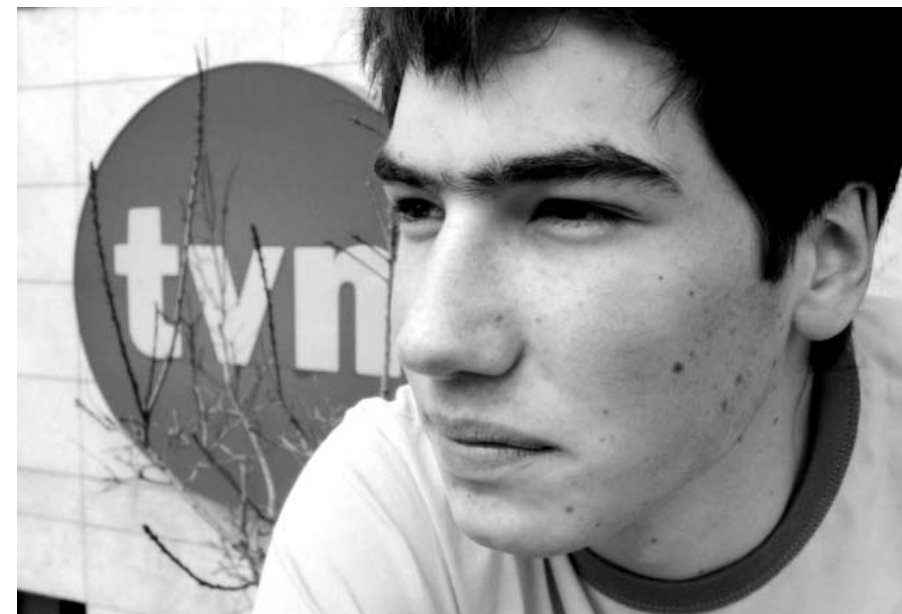
Z tą popularnością nie przesadzajmy, zdarzyło mi się może z dwa lub trzy razy, że ktoś w tramwaju mnie rozpoznał. Jeśli chodzi o samą szkołę – jeżeli jest nawet tak, że jestem teraz z nią kojarzony – to jest to chwilowe. Później przyjdzie kolejny zawodnik, może będzie z innej szkoły, a może z mojej i wtedy on będzie w centrum uwagi. Myślę, że to jest po pierwsze chwilowe, a po drugie – jeżeli nawet jestem teraz bardziej kojarzony z moją szkołą, to jestem z tego dumny. Bardzo lubię swoją szkołę, dostałem bardzo duże wsparcie od dyrekcji i nauczycieli, a późniejsze komentarze i echa były w większości bardzo miłe i pozytywne.

Pojawiły się również kontrowersje w związku z Twoim występem w tym programie. To nie jest przypadek, że akurat „Milionerzy” i telewizja TVN...

To prawda, zawsze mówiłem, że cenię TVN za profesjonalizm i zawsze marzyłem, żeby spróbować swoich sił w tym miejscu i nie chodzi mi tylko o „Milionerów”, ale o przyszłość. Właśnie po to się uczę, chodzę do szkoły, a potem pewnie na studia, żeby w przyszłości móc coś zaoferować TVN-owi a może innej telewizji...

Przy okazji każdego takiego występu zawsze jest to przysłowiowe „5 minut”...

Ja mówię raczej 3 i pół. To były bardzo krótkie chwile i nie chciałbym tego w jakikolwiek sposób pielęgnować. Teraz przyszedł czas na coś o wiele ważniejszego, choć dużo mniej widowiskowego. Tym czymś jest moja matura. O niej myślę teraz najwięcej. To są priorytety, które były już na długo przed „Milionerami”. Dlatego nie ma mowy o jakiś zmianach – jestem tym samym Maćkiem Kautzem, który był miesiąc

czy dwa miesiące temu. Od razu nastawiałem się na to, że cały ten szum jest chwilowy, nie mam ambicji na zostanie „Frytką”, nie będę tego na siłę przedłużał. Być może w przyszłości spróbuję coś jeszcze robić razem z telewizją i być może będą powody, żeby można było o czymś mówić...

Czy już myślałeś na co przeznaczysz wygraną?

Oczywiście, że tak. Wbrew temu, co powiedziałem w telewizji raczej nie wydam wszystkiego na korepetycje, a pieniądze przeznaczę na edukację. Nie chcę ruszać

tych pieniędzy aż do momentu, gdy będą potrzebne – mam na myśli zbliżającą się rekrutację na studia. Moim wymarzonym kierunkiem jest prawo, gdybym jednak nie dostał się na studia dzienne dzięki tej wygranej mógłbym podjąć studia w trybie zaocznym. Nie chcę już polegać tylko na rodzicach i mam nadzieję, że dzięki takiej wygranej nie będzie takiej konieczności. Jeśli jednak dostanę się na studia dzienne może w przyszłości dzięki wygranej będę mógł zrobić coś dla mojej rodziny.

Pozostaje nam życzyć Tobie powodzenia w walce o indeks. Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiał Marcin Piosik
Szef Działu Informacji Radia AFERA

CANTAMUS

Wysłuchałem transmisji z Bayreuth. Były to marne spektakle – ale okłaskiwane rżęsiście. Śpiewacy na tzw. dolnej średniej. Dyrygenci bez inspiracji.

Jeszcze raz podziękowania dla Najlepszego Chóru Wagnerowskiego, jakiego słuchałem w ciągu ostatnich kilku lat (serio!).

Nazwa „Bayreuth” znana jest szeroko – to świątynia twórczości Ryszarda Wagnera. Nawet ci, którzy dalecy są od zachwytu nad jego twórczością, zdadzą sobie sprawę jak obrazoburczy jest pierwszy zprytoczonych wyżej sądów, pochodzący z prywatnej wymiany opinii; subiektywny, ale niewątpliwie kompetentny. Zarazem zaintrygować powinno ich, gdzie można posłuchać przerastającego Bayreuth „najlepszego chóru wagnerowskiego” i co to za chór. Odpowiedź na pierwsze pytanie brzmi: w tyrolskiej wiosce Erl – odbywające się w niej Tiroler Festspiele Erl, stworzone i rokrocznie organizowane przez Gustava Kuhna, wyrastają na coraz bardziej liczącą się konkurencję dla słynnego „Zielonego Wzgórza”. Odpowiedź na drugie pytanie to pozornie „masło maślane”: w spektaklach w Erl śpiewa „Chor der Tiroler Festspiele”. Ale trzeba dopowiedzieć, że trzonem tego zespołu jest Chór Męski Politechniki Poznańskiej „CANTAMUS”. Jaka droga zaprowadziła chórzystów Politechniki tak wysoko?

Początek sięga bardzo daleko wstecz, do 1951 roku, kiedy to z inicjatywy władz uczelni oraz działaczy Zrzeszenia Studentów Polskich powstał chór mieszany pod dyktando Wiktora Buchwalda. W latach 1960 - 1968 prowadził go nie kto inny jak Stefan Stuligrosz i wtedy to, po przekształceniu w chór męski w 1963 r., rozpoczął drogę wiodącą go na obecne wyżyny. Kolejnymi jego szefami artystycznymi byli: Janusz Dzieciot, Jacek Pawelczak, wreszcie od 1995 r. uczeń tego pierwszego, Jacek Benn. Obecnie chór liczy ponad czterdziestu śpiewaków. Większość z nich ma za sobą doświadczenia wyniesione ze słynnych ze-

spółów firmowanych nazwiskami Stefana Stuligrosza i Jerzego Kurczewskiego.

W swojej liczącej ponad pół wieku historii chór wystąpił w Polsce ponad siedemset razy. Odbył też 34 zagraniczne tournées, występując w blisko dwudziestu krajach. Wśród jego osiągnięć wyróżnia się zwłaszcza udział w spektaklach operowych, w tym wspomniane wyżej występy w ramach Tiroler Festspiele.

W Erl można posłuchać poznańskich chórzystów w dwóch dziełach Wagnera: w „Zmierzchu bogów” i w „Parsifalu” oraz w „Oedipus Rex” Igora Strawińskiego. Aby w pełni zdać sobie sprawę, co oznacza ponawiane corocznie zaproszenie artystów z Politechniki do Erl trzeba wiedzieć kto ich zaprasza. Gustav Kuhn to człowiek niezwykle. Określany jako Król z Erl lub Żelazny Człowiek Kultury stworzył i urzeczywistnił na scenie własną, niezwykle spójną i sugestywną wizję dramatów Wagnera. Jest więc reżyserem, dyrygentem, autorem oświetlenia oraz „selekcjonerem” – sam wybiera i przygotowuje artystów do swoich przedstawień. Już po przeczytaniu corocznych recenzji ukazujących się w trakcie i po festiwalu wiadomo, że jest to wydarzenie o najwyższej randze artystycznej. Jakby tego było mało, recenzje nie pozostawiają wątpliwości: chóry w „Zmierzchu bogów” i „Parsifalu” walnie przyczyniają się do sukcesu tych przedstawień, a także całego festiwalu. Zwraca się w nich uwagę na doskonałe przygotowanie chóru przez Jacka Benn. Żeby nie być gołosłownym:

„Besides the orchestra, the excellent Tyrolean Festival Choir is a very important factor standing for both premium quality and success...”

„The wonderful Tyrolean Festival Orchestra and Choir are equally responsible for the festival's success. The cream of European musicians and a number of highly talented artists get together here in Erl.”

"Grossen Anteil am Gelingen des Abends hatte nicht zuletzt auch der von Jacek Benn bestens vorbereitete Chor, der mit Verstaerkung der Wiltener Saengerknaben die Szenen im Gralstempel zu einem unbestrittenen Hoehepunkt der Auffuehrung werden liess."

"As much as anything however, it was Kuhn's direction of his huge orchestral forces and the wonderful chorus work in Gotterdammerung that will be abiding memories ...die Chöre der Tiroler Festspiele faszinieren durch brausende Kraft..."

"Den Chören zuzuhören war eine Freude."

Powyższe cytaty to tylko kilka przykładów świadczących o tym, że artyści z PP to chór z najwyższej półki.

Oczywiście żadna recenzja nie zastąpi wrażeń muzycznych odbieranych „na żywo”. Piszący te słowa mieli niewątpliwą przyjemność uczestniczenia w Tiroler Festspiele Erl 2006 i 2007 oraz słuchania chórów w obu wspomnianych dramatach Wagnera. Rzeczywiście, „Chor der Tiroler Festspiele” brzmi wspaniale. Wspomagany doskonałą orkiestrą i fenomenalną akustyką sali bywa potężny, innym razem subtelny, nigdy przy tym nie tracąc niezwyklej szczegółowości. Nic dziwnego zatem, że zbiera doskonałe recenzje fachowców i owacje wyrobionej międzynarodowej widowni.

W roku 2008 w Erl nie będzie spektakli operowych. W goszczącym je Passionspielhaus ustąpią miejsca wydarzeniu, dla którego został zbudowany – odbywającym się co sześć lat i trwającym przez kilka tygodni widowiskom pasyjnym. Jednak Tiroler Festspiele będzie miał miejsce, tylko w zmienionej formie – gościnnych występów w Innsbrucku i Linzu, w których programie znaleźć się mają: Missa Solemnis Beethovena, Mariazeller Messe Josepha Haydna, Requiem Verdiego i 8 Symfonia Gustava Mahlera, ze względu na potężny aparat wykonawczy zwana „Symfonią Ty-

siąca”. We wszystkich tych wykonaniach uczestniczyć ma stały współpracownik Festiwalu – Chór Męski Politechniki Poznańskiej „CANTAMUS”.

Swoistym paradoksem jest, że Chór Politechniki cokolwiek okrężną drogą trafił tam, gdzie miał bardzo blisko – do Wrocławia. Spektakle operowe tworzone przez Ewę Michnik w Hali Ludowej to megaprodukcje odbijające się szerokim echem – wyzwanie zarazem artystyczne i organizacyjne. Szukając wykonawców, wrocławska maestra – dowiedziawszy się o sukcesach w Austrii – zwróciła się do Chóru Politechniki Poznańskiej,

powierając mu występy w dziełach tak znaczących i o tak niebagatelnych partiach chóralnych jak „Zmierzch bogów” (2006) i „Borys Godunow” Modesta Musorgskiego (2007). Ma też ambitne plany na rok 2008: „Otello” Verdiego i „Opowieści Hoffmanna” Offenbacha. I w nich ma uczestniczyć Chór – co więcej, po dotychczasowych pozytywnych doświadczeniach pani dyrektor proponowała mu stałą współpracę na najbliższe pięć lat, co jest propozycją wyjątkową w działalności zarówno polskich oper, jak i chórów.

„Łańcuch szczęścia” ciągnie się dalej. Tak

Antoni Pawłowski
Tomasz Schramm

KĄCIK KULTURALNY

Czas w Nowym Roku biegnie wyjątkowo szybko. Nie tak dawno szaleliśmy do upadłego przy głośniejszej muzyce w karnawałowe noce, a dziś zauważamy już pierwsze przebiśniegi – zwiastuny wiosny.

Dla Zespołu Tańca Ludowego Politechniki Poznańskiej „Poligrodzianie” czas ma ogromne znaczenie. Z każdym tygodniem przybywa mu planów na rok 2008, tak że jego kalendarz już teraz zaczyna pękać w szwach. Jednak im więcej się dzieje, tym lepiej.

W roku 2008 Zespół „Poligrodzianie” oraz Towarzystwo Folklorystyczne Poligrodzianie są organizatorami II Europejskiego Festiwalu Sztuki Ludowej, który odbędzie się w terminie 21 - 31 sierpnia 2008 na terenie Poznania, zaś punkt kulminacyjny będzie miał miejsce w Muzeum Narodowym Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie. W imprezie weźmie udział ponad 250 wykonawców (muzyków, tance-

rzy) oraz kucharzy i rękodzielników z całej Europy.

Ponadto w dniach 17-20 października 2008 roku odbędą się obchody 35-lecia działalności ZTL PP „Poligrodzianie” (seminarium, wystawa fotografii, koncert edukacyjny). Punktem kulminacyjnym Jubileuszu będzie koncert galowy w Teatrze Wielkim w Poznaniu w dniu 18 października 2008 r. pt. „Od bitwy pod Grunwaldem po Powstanie Wielkopolskie”.

Poza wszelkimi działaniami artystycznymi Zespół udziela się także w ramach Programów unijnych, biorąc udział w międzynarodowym szkoleniu w Holandii w ramach akcji „Youth for Europe” w terminie 13-18 lutego 2008..

Zespół „Poligrodzianie” w swoich planach uwzględnia także uczestnictwo w imprezach zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Są to:

jak Erl zaprowadziło chórzystów Politechniki Poznańskiej do Wrocławia, tak wieść o ich sukcesach w Hali Ludowej dotarła do Neapolu. Tamtejsza opera zaprosiła ich do udziału w wykonaniu „Parsifala” w listopadzie 2007 roku.

Kalendarz występów jest coraz bogatszy i coraz bardziej prestiżowy. A my, w Poznaniu, mamy coraz większe powody do dumy ze swojego chóru, Chóru Męskiego Politechniki Poznańskiej „CANTAMUS”.

- Międzynarodowy Dziecięcy Festiwal Folklorystyczny – Neapol - Paola, 26.03-2.04,
- Międzynarodowy Festiwal – konkurs w Macau, 4-13.07,
- Międzynarodowy Festiwal Folklorystyczny w Brazylii, 21.07- 6.08,
- I Koncert z cyklu „Akademicki Poznań” (amfiteatr na tyłach Centrum Wykładowego Politechniki Poznańskiej), 20.09,
- Międzynarodowa Konferencja Ekologiczna w Poznaniu, 1-6.12.,
- wspólne występy z Chórem Kameralnym „Volantes Soni”.

„Poligrodzianie” w 2008 roku przeprowadzą ok. 200 audycji i prelekcji pt.: „Dzielectwo Kulturowe w Regionie” w szkołach województwa wielkopolskiego. Nakręcą wraz z poznańskim oddziałem TVP 8 filmów edukacyjnych dla szkół pt.: „Żywe lekcje historii”.

Ciekawostką dla młodszych fanów Zespołu będzie informacja o corocznym koncercie organizowanym w ramach charytatywnej ogólnopolskiej akcji koncertowej „Studentci Dzieciom”, który odbędzie się 14 listopada 2008 r.

Ilość zaplanowanych imprez Zespołu wciąż się zwiększa, a sami „Poligrodzianie” są otwarci na nowe propozycje i chętni do współpracy.

Magdalena Howorska

UWAGA: ZF „Mali Poligrodzianie” poszukuje dwóch utalentowanych ruchowo chłopców w wieku 9-12 lat. Kontakt: tel. 603 775 332, e-mail: poligrodzianie@onet.pl

Newsletter

Nr 2/2008 (luty 2008 r.)

Punktu Kontaktowego 7. Programu Ramowego UE Politechniki Poznańskiej

Nowy system rejestracji – Unique Registration Facility

Komisja Europejska wprowadza nowy system rejestracji instytucji biorących udział w projektach Programów Ramowych (Unique Registration Facility-URF). Powinien on w znacznym stopniu uprościć procedury związane z podpisywaniem umów – instytucja nie będzie bowiem dostarczać do KE informacji o swoim prawnym i finansowym statusie przy składaniu każdego wniosku projektowego, gdyż informacje te, raz złożone i zatwierdzone (validation), będą w systemie komisyjnym przechowywane. Instytucja przy składaniu kolejnego wniosku projektowego będzie jedynie podawać swój numer identyfikacyjny PIC (Participant Identification Code) przyznany jej przez KE.

Obecnie kilka tysięcy instytucji uzyskało już status „validated” i proces ten jest kontynuowany. Komisja zwraca się do kolejnych podmiotów z prośbą o dostarczenie koniecznych informacji i dokumentów. Przyznawanie instytucjom numeru identyfikacyjnego PIC rozpocznie się w pierwszym kwartale 2008 r.

W najbliższym czasie KE wystosuje do wszystkich instytucji biorących udział w Programach Ramowych pismo z prośbą o wyznaczenie osoby, która będzie kontaktowała się z KE w sprawach związanych z finansowym/prawnym statusem danej jednostki (LEAR – Legal Entity Appointed Representative). Uzyska on dostęp (login, password) do informacji o swojej instytucji w systemie URF i będzie odpowiedzialny za ich uaktualnianie. Numer identyfikacyjny PIC zostanie przesłany do instytucji za pośrednictwem LEAR-a, który po jego otrzymaniu będzie miał za zadanie poinformo-

wanie o numerze PIC osób składających wnioski projektowe w danej instytucji.

Nowe rozwiązania zmierzają w kierunku całkowitego rozdzielenia systemu sprawdzania i zatwierdzania statusu finansowego/prawnego instytucji (validation) od procesu składania poszczególnych wniosków projektowych i ich negocjacji.

Szczegółowe informacje na stronie:
www.kpk.gov.pl/aktualnosci

Indywidualni naukowcy – aspekty finansowe

Na stronie „Kariera naukowa” zostały dodane nowe informacje dotyczące aspektów finansowych. Powstała nowa kategoria – „Wynagrodzenia” – opisująca wysokość wynagrodzeń przyznawanych w ramach projektów badawczo-szkoleniowych Marie Curie w programie szczegółowym: Ludzie. Uaktualnieniu uległy także opisy kwestii finansowych znajdujące się w poszczególnych działaniach oferowanych w tym programie. Więcej na: <http://www.kpk.gov.pl/7pr/karieranaukowa/index.html>

Ankieta dotycząca mobilności pracowników naukowych

Komisja Europejska podjęła się przeprowadzenia badania dotyczącego czynników hamujących mobilność pracowników naukowych. Państwa opinie na temat mobilności, potencjalnych barier w przepływie pracowników naukowych, a także osobiste doświadczenia w tym zakresie będą bardzo pomocne dla lepszego zrozumienia

istniejących problemów i pozwolą na wypracowanie efektywnych rozwiązań.

Formularz ankiety on-line:
[http://prest.admbs.mbs.ac.uk/surveylet/survey.asp?rd=0%2E3383753&sqi=&si=49%2E4C%2E4A%2E50%2E4F&ui=43&page=1&ip=1&qri=.](http://prest.admbs.mbs.ac.uk/surveylet/survey.asp?rd=0%2E3383753&sqi=&si=49%2E4C%2E4A%2E50%2E4F&ui=43&page=1&ip=1&qri=)

Więcej informacji można znaleźć na stronie Europejskiego Portalu dla Mobilnych Naukowców: http://ec.europa.eu/eracareers/index_en.cfm.

Stypendia i Praca

Pracownicy i stypendyści, osoby planujące wyjazdy naukowe, mogą skorzystać z cennych informacji zamieszczanych na stronach KPK (www.kpk.gov.pl). Na stronie znajdują się różne prawne aspekty wyjazdów, takich jak:

- wjazd na terytorium obcego państwa i legalizacja pobytu,
- zobowiązania względem prawa polskiego: czyli jakich formalności powinno się dopełnić przed wyjazdem,

- ubezpieczenia społeczne podczas pracy za granicą,

- Europejska Karta Ubezpieczenia Zdrowotnego (EKUZ),

- opodatkowanie dochodów uzyskanych w okresie czasowej pracy za granicą,

- polskie zwolnienia podatkowe dla zagranicznych dochodów z tytułu realizacji projektu badawczo-szkoleniowego.

Polski portal dla mobilnych naukowców www.eracareers-poland.gov.pl oferuje również szereg informacji przydatnych zarówno przy wyjazdach, jak i goszczeniu zagranicznych naukowców w uczelni.

Aktualne konkursy w 7. PR

JRC (Joint Research Centre) – otwarte konkursy na stypendia naukowe kat. 20 i 30 w Instytucie Materiałów Odniesienia i Pomiarów, IRMM (Geel, Belgia).

Aktualnie otwarte są konkursy na następujące stypendia naukowe w jednym z siedmiu instytutów JRC, Instytucie Materiałów Odniesienia i Pomiarów (IRMM):

- Stypendia „Kat. 20” (stypendium doktoranckie)

- Stypendia „Kat. 30” (stypendium podoktoranckie)

Szczegółowe informacje konkursowe wraz z listą aktywnych linków do poszczególnych projektów oraz odpowiednimi formularzami aplikacyjnymi na stypendia w Instytucie IRMM znajdują się na stronie Instytutu:
http://irmm.jrc.ec.europa.eu/html/job_opportunities/fellowships_at_IRMM/index.htm

Informacje na temat charakterystyki stypendiów w instytutach Joint Research Centre można znaleźć na stronie Kariery naukowej KPK:

- Stypendium „Kat. 20”
http://www.kpk.gov.pl/7pr/karieranaukowa/doktorant/jrc_20.html#poczatek

- Stypendium „Kat. 30”
http://www.kpk.gov.pl/7pr/karieranaukowa/doktor/jrc_30.html#poczatek

W formularzu aplikacyjnym należy wskazać numer referencyjny projektu, którego dotyczy wybrane stypendium. Terminy składania aplikacji: 15 marca 2008, 15 lipca 2008, 15 listopada 2008 (liczy się data stempla pocztowego).

W razie jakichkolwiek pytań lub wątpliwości proszę o kontakt z koordynatorem w KPK: JRC – Wspólnotowe Centrum Badawcze Joanna Stalewska, email: joanna.stalewska@kpk.gov.pl

JRC - Otwarty konkurs na stypendium kat. 40 dla doświadczonych naukowców w Instytucie Pierwiastków Transuranowych ITU (Karlsruhe, Niemcy)

Aplikacje na stypendium kat. 40 mogą być przesyłane przez cały rok. Instytut będzie dokonywał selekcji kandydatów w zależności od potrzeb personalnych.

Konkurs jest skierowany do doświadczonych naukowców, posiadających 10 lat doświadczenia na poziomie stopnia doktora, mających nie więcej niż 65 lat w momencie rozpoczęcia stypendium w JRC.

Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej instytutu:
<http://itu.jrc.ec.europa.eu/index.php?id=96#51>

Kontakt w KPK: Joanna Stalewska (joanna.stalewska@kpk.gov.pl)

JRC - otwarte konkursy na staże w instytutach naukowych

Instytut Ochrony i Bezpieczeństwa Obywateli (Ispra, Włochy) – otwarty konkurs na staże (praktyki).

Najbliższy termin składania aplikacji upływa 18 lutego 2008. Kolejne terminy składania aplikacji w 2008 r. publikowane będą sukcesywnie na stronie instytutu IPSC: <http://ipsc.jrc.ec.europa.eu/jobs.php?id=7>

Instytut Zdrowia i Ochrony Konsumenta (Ispra, Włochy) – otwarty konkurs na staże (praktyki). Najbliższy termin składania aplikacji upływa 18 lutego 2008. Kolejne terminy składania aplikacji w 2008 r. publikowane będą sukcesywnie na stronie instytutu IHCP: http://ihcp.jrc.ec.europa.eu/job/open_calls.htm

Instytut Środowiska i Zrównoważonego Rozwoju (Ispra, Włochy) – otwarty konkurs na staże (praktyki). Najbliższy termin składania aplikacji upływa 14 lutego 2008r. Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie instytutu: <http://ies.jrc.ec.europa.eu/actions0.html>

Przypominamy również, że aplikowanie o staże w instytutach naukowych JRC, zawsze oznacza aplikowanie o pracę czasową przy konkretnym projekcie badawczym, prowadzonym w danym instytucie JRC.

Należy więc zawsze pamiętać o wskazaniu w formularzu aplikacyjnym numeru referencyjnego projektu, którego dotyczy aplikacja. Dodatkowo w przypadku staży, należy zwrócić uwagę na rodzaj praktyki, której dotyczy wybrany projekt. Szczegółowe informacje na temat poszczególnych rodzajów staży w instytutach Joint Research Centre można znaleźć na stronie kariery naukowej w ramach serwisu Krajowego Punktu Kontaktowego: <http://www.kpk.gov.pl/7pr/karieranaukowa/index.html>

Konkurs w ramach projektu ERA-NET IB (Industrial Biotechnology)

Narodowe Centrum Badań i Rozwoju informuje o otwarciu międzynarodowego konkursu w ramach projektu ERA-NET IB. Temat konkursu: „Industrial biotechnology for Europe: an integrated approach”.

Polska jako członek konsorcjum ERA-NET IB dysponuje budżetem na projekty badawcze w wysokości 1,5 mln euro, przewidzianym na okres 3 lat. Termin składania wstępnych wniosków upływa 31 marca 2008 r.

Bliższe informacje na temat procedury aplikacyjnej można uzyskać na stronie internetowej konsorcjum projektu: www.era-ib.net oraz na stronie internetowej Narodowego Centrum Badań i Rozwoju: www.ncbir.gov.pl

Pytania dotyczące konkursu można przysyłać na adres: eranet-ib@ncbir.gov.pl.

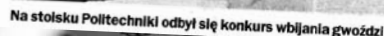
Małgorzata Niespodziana
Specjalista ds. funduszy unijnych

Wszelkie uwagi na temat treści, zawartości Newslettera oraz tego, co jeszcze chcielibyście Państwo przeczytać na jego łamach prosimy kierować pod adresem: dzial.badan@put.poznan.pl

Era inżyniera

KATARZYNA KOLSKA

**Pod patronatem
„Gazety”**

Politechnika Poznańska będzie kształcić pilotów cywilnych. Po Rzeszowie to druga taka uczelnia w kraju

Głos Politechniki | 29

Koła Naukowe

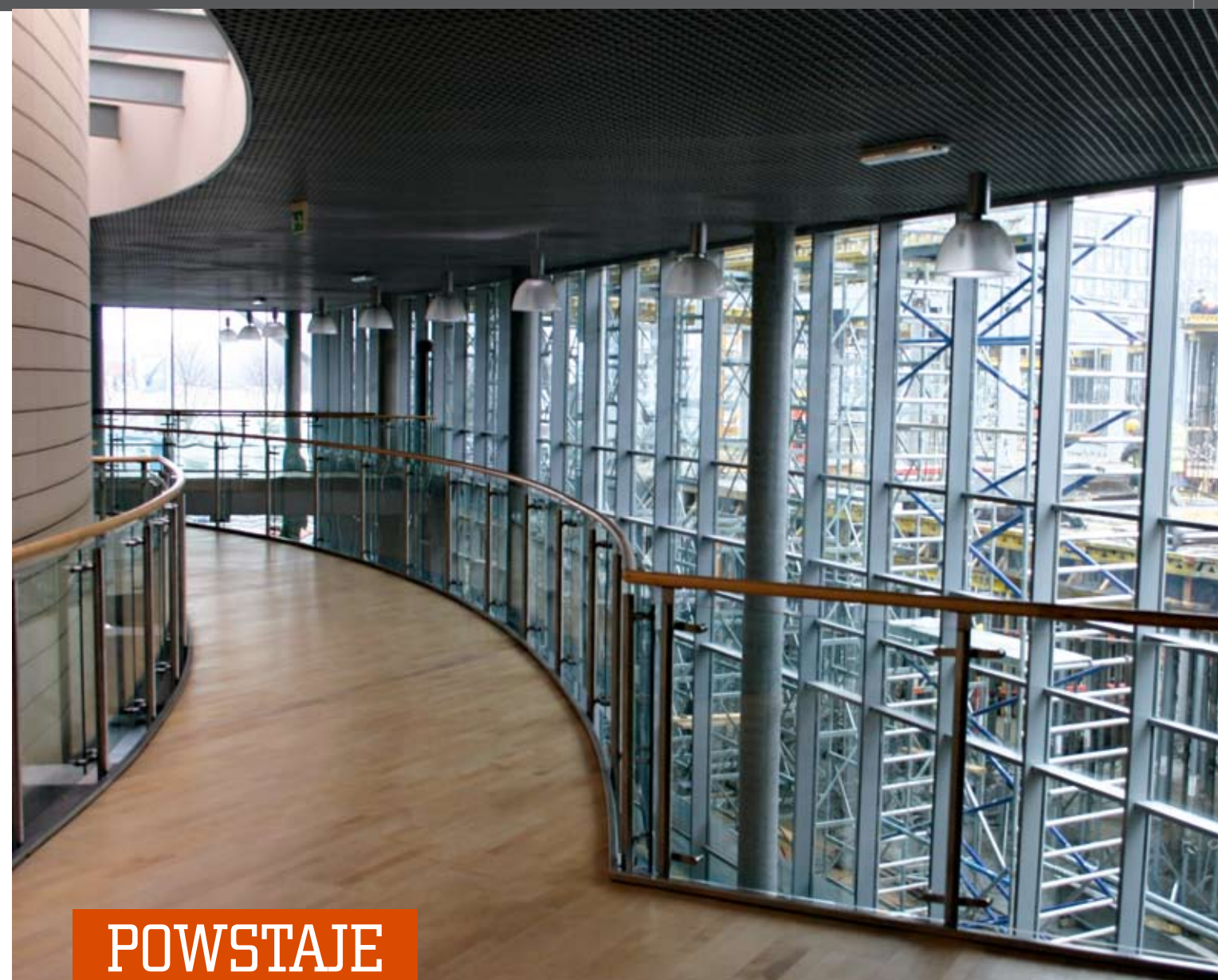
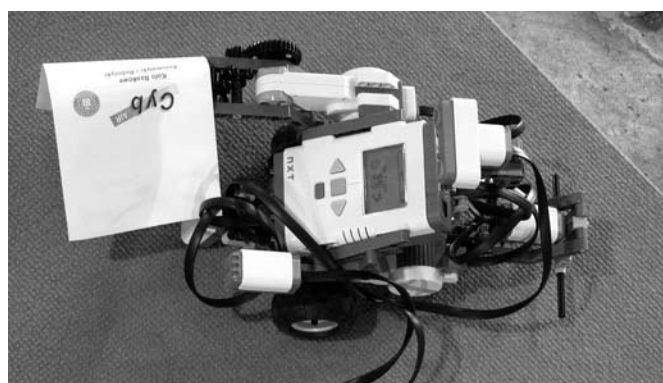
na targach edukacyjnych

W dniach 22-24 lutego br. odbywały się w Poznaniu Targi Edukacyjne. Nie zabrakło na nich także Politechniki Poznańskiej. W tym roku Politechnika pokazała się z jak najlepszej strony i mogliśmy przeglądać oferty poszczególnych wydziałów swobodnie przechodząc pomiędzy ich stoiskami skupionymi wokół sceny. Dużym ułatwieniem w poszukiwaniu interesujących nas informacji były banery umieszczone wysoko nad stoiskami. W hali obok stali przedstawiciele Działu Promocji, Radia Afera, Biura Karier i Samorządu Studentów Politechniki Poznańskiej. Tam też pierwszego dnia targów mogliśmy zobaczyć dwa wiszące modele samolotów.

Koła Naukowe Politechniki Poznańskiej obecne były kolejnego dnia. Można było je rozpoznać po koszulkach lub polarach z logo danych kół roznoszących ulotki wydziałowe i prezentujących swoje prace. Pojawiło się więcej modeli przyniesionych przez członków Akademickiego Klubu Lotniczego, a na stoisku klubu można było zobaczyć start modelu helikoptera oraz poznać tajniki budowy ultralekkich modeli i zasady ich sterowania. Koło CyberAir prezentowało roboty sterowane za pomocą dżoystika, budząc nie tylko zainteresowanie młodzieży, ale także dzieci, które z łatwością mogły poruszać robotem rozdającym ulotki. Osoby zajmujące się oprogramowaniem układów elektronicznych mogły znaleźć coś dla siebie na stoisku koła Micro Wydziału Elektrycznego. Mogły obserwować na ekranie oscyloskopu przebiegi zakłóceń rejestrowanych przez mikrofon. Członkowie koła Foton pokazywali zdjęcia i tłumaczyli tajemnice nocnego oświetlenia budynków w Poznaniu. Można było także zrobić trójwymiarowy skan popiersia na stoisku koła Inżynierii Wirtualnego Projektowania. W ciągu trzech minut można było zobaczyć swoją twarz w trzech wymiarach swobodnie ją obracając, a następnie wysłać plik na swoją domową pocztę elektroniczną.

Koła naukowe wraz ze sprzętem towarzyszyły wydziałom do godziny 16:00.

ŁW

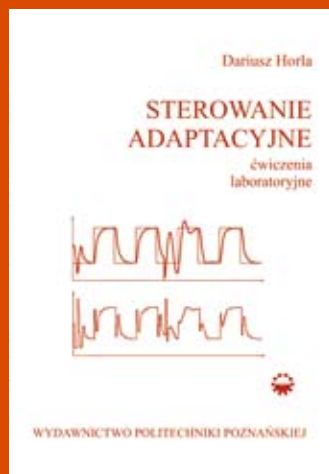
POWSTAJE

NOWA BIBLIOTEKA

NIEMOŻLIWE STAŁO SIĘ MOŻLIWE.

Ekspresowa budowa przez Zarząd Dróg Miejskich
dojazdu do budynku Wydziału Architektury.

SKRYPTY

Mirosława BERTRANDT (red.): ***II Pracownia Fizyczna***

Michał J. CIAŁKOWSKI: ***Mechanika Płynów. Zbiór zadań***

Dariusz HORLA: ***Sterowanie adaptacyjne. Ćwiczenia laboratoryjne***

Jarosław STEFANIAK (red.): ***Fizyka matematyczna***